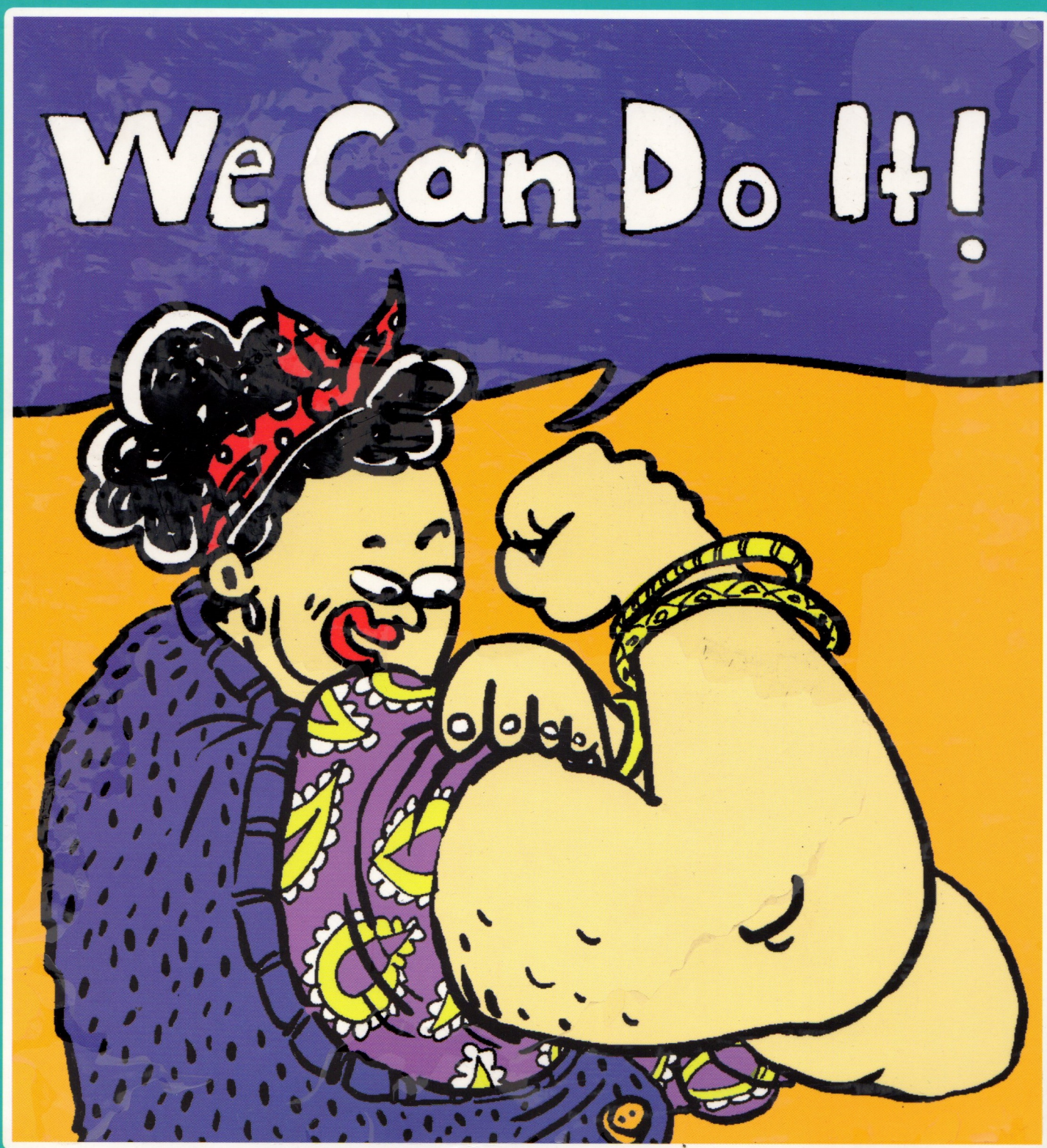

BAYANYANI!

Cilt 3

BAYAN YANI

13

temmuz 2012-07 4 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 5 TL.

Akşamsefası

Ranise Ersoy

SAMSUN
CANIK'DE Kİ SEL
FACIASI İÇİN TOKİ
OLARAK BİR
AÇIKLAMANIZ
OLACAK MI
EFENDİM?..

BİZ TOKİ
OLARAK
BİNAMIZI
SAĞLAM
YAPTIK!..

TOKİ OLARAK
BİR HATAMIZ
YOKTUR...

AGGHHH!
NAPIYOSUN?..
DÜĞMEMİ SÖKMEN
15 YILDAN
BAŞLAR...

KÜÇÜK Bİ
GEZİNTİYE
ÇIKICAZ...

BENİM
BİR SORUM
OLACAK!

KİMSİN SEN?
NEBÇİM BASIN
MENSU-
BUSUN?..

SEN GEL
BAKİİM
ŞÖYLE!..

YA DERE
YATAĞINA
YAPTIĞINIZ
BİNANIZDA ÖLEN
12 KİŞİ!..

SARI
BASIN
KARTIN
VAR MI
SENİN?..

VAR,
HEPSİ
VAR!..

HÖÖ!..

ÖRENDAYAN

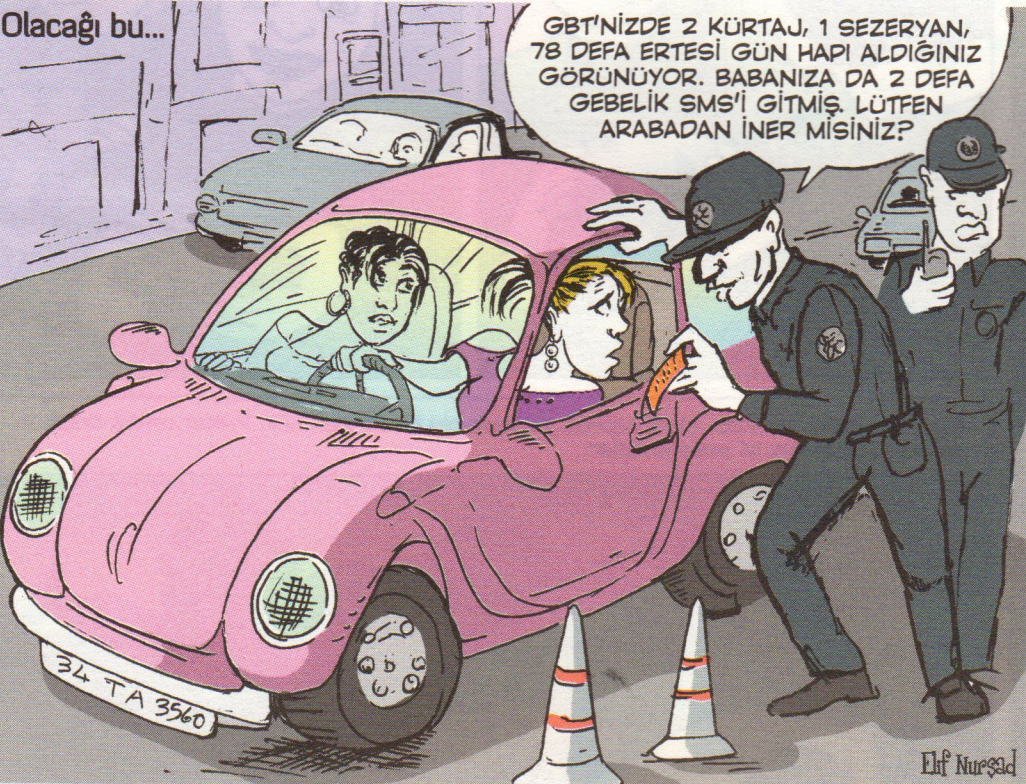
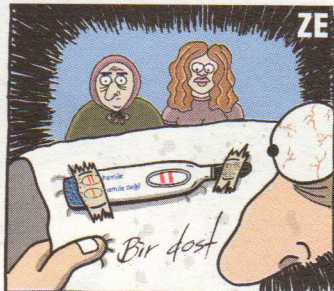
OLAYI
YERİNDE
İNCELEYELİM
BAKALIM,
ANLATTIĞIN
GİBİ
MİYMİŞ?..

BURB!

**GLUK
GLUK
GLUK...**

Akşamsefası

Foto-Yaz-Yön: Tuncay Akgün
Oyuncular: Adnan Şahbaz - ÖrenDayan
Kostüm: Raziye İçoğlu

Ertesi gün hapi da izlemeye alındı...

İstanbul'da tek eşli kimsenin olmadığını iddia eden Sibel Üresin, "Kocama bekar arkadaşımı önerdim, kabul etmedi" dedi.

ÖKÜZ YANI

- Samsun TOKİ konutlarının çevresinden geçen dereler. Akacak başka yer mi yok dii mi ama?
- "Böyle sağlam konut bulamazlar, ucuza kaptırmazınlar" diye hobi olarak emlak danışmanlığı da yapan TOKİ başkanı Ahmet Haluk Karabel
- Şevval Sam'a haksız çemkirmeyle beraber birkaç köşe

yazısını okuduğum Özlem Albayrak, Humour kelimesinin Türkçe karşılığı mizahdır, bilginize.

- Bir puro bazen sadece bir purodur, Özlem Albayrak.
- Ertesi gün hapi kullananları da fişleyen Sağlık Bakanlığı kapılara çarpyı koymaya ne zaman başlayacaksınız?
- Ergenlik Sendromu yaşayan Sağlık Bakanlığı, kaç tane bedava

mesaj hakkınız var ve hangi SMS kampanyasına üye oldunuz?

- Feysbukta fotoğrafını da beğenelim mi Sağlık Bakanlığı?
- Şefin tavsiyesi: Şatobiryan
- Eşin tavsiyesi: Sibel Üresin
- Kim doğru söylüyor bilemedik ama gelini gelin arabasında dövüğü söylenen ama dövmedim diyen damat ve sahte bilezikle

takı merasimi kurnazlığı yapan hala. Herşey kayıt altında artık hala, bugün taktığını yarın sana takacaklar.

- Sivas Katliamını unutmama, davayı zaman aşımına uğratanları, Maraş'ı, Çorum'u unutmama. Maraş'ın hesabı sorulsa belki Çorum olmazdı, Çorum'un hesabı sorulsa belki Sivas olmazdı.

Ceko hikaye anlatmayı bitirince, Ümmühane ve Filo'yu kucakladılar. Kızlarıyla beraber olabilmeyin tadını çıkarırdı.

BULDUGUN
KAFATASINI ANLAT
BABO... HADI
ANLAT...

ONU DA YARIN GECE ANLATIRIM, LUYUYUN
ŞİMDİ BAKALIM...

SIKILMADIYSANIZ, BU KAFATASI
HİKAYESİNİ BEN ANLATAYIM
SİZE...

Ceko, Tito'nun askeriye, üç altın diş olan bir kafatası bulmuştu. Üç sene süren sıkıcı askerliği boyunca başına gelen en olağanüstü olay buydu. Kafatası hikayesini anlatmayı severdi.

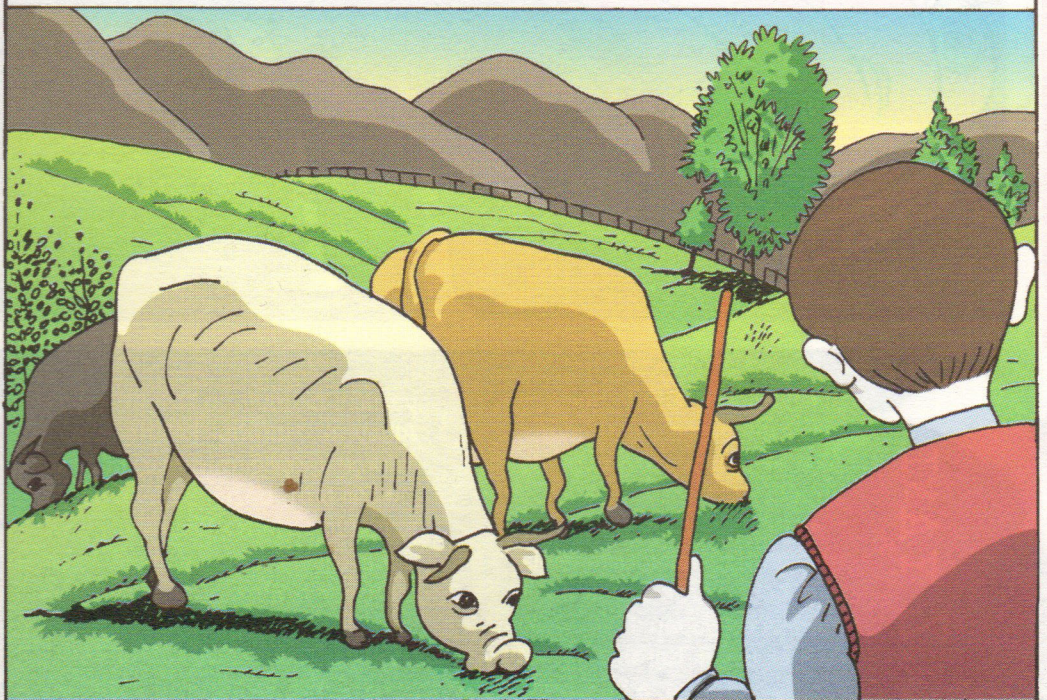
Ceko bulduğu kafatasını, doğrudan komutanına götürmüştü, altın dişlerin hayatını zenginleştireceğini hissetmişti.

Tahmininde yanılmamış, komutanı üç altın diş karşılığında 30 drahmi vermişti ona. Ceko'nun o zamana kadar ve hayatı boyunca kazanacağı en büyük para olmuştu.

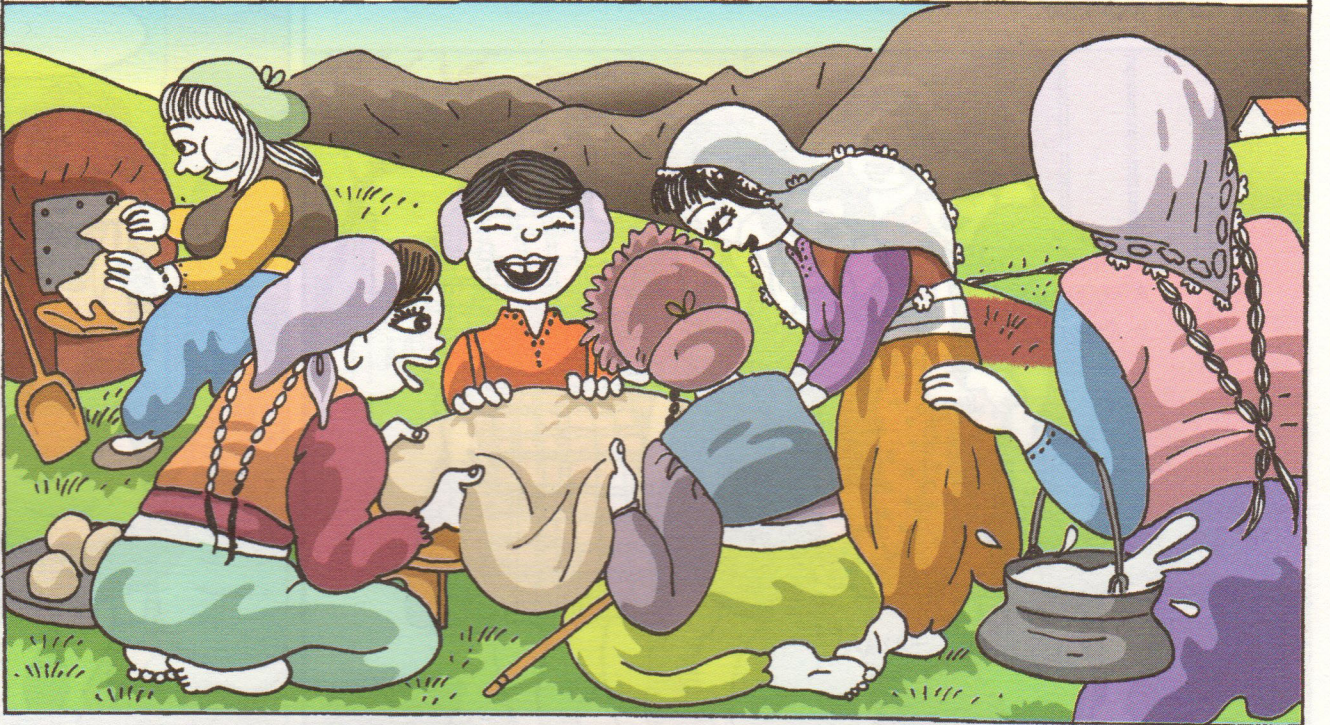
Askerden döner dönmez, şimdi satmak zorunda olduğu üç inek aldı. İnekler onlara bolluk getirdi. Çocuklarını iyi besleyebildiler.

KAĞITLAR HAZIR HAMİDA.
ÖNCE ÜSKÜP, SONRA DA
TÜRKİYE'YE GİDİYORUZ.
YARIN İNEKLERİ
SATICAM.

Kadınlar sabah inekler gitmeden önce sütlerini sağdılar, yolda yemek için lep (ekmek), pita (Boşnak böreği), soka (peynir) ve isli et yaptılar. Yolda içmek için de yanlarına 3 bidon sir (su) aldılar.

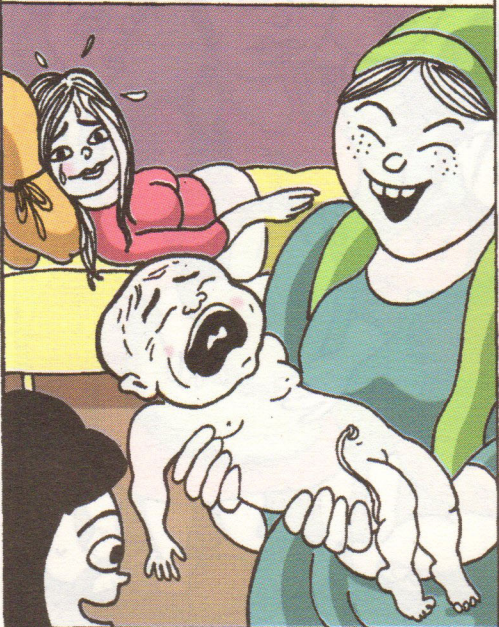
Trenle 4 aile,
toplam 21
kişi yola
çıktılar.
Kadınlardan
biri hamileydi,
Üsküp'te
22 kişi
olacaklardı.

Üsküp'te 2 sene boyunca erkekler inşaatlarda, Ceko ve kadınlar tütün tarlalarında çalıştılar. Tütün kırmaya, sabah çiğ düşmeden gittiler. Ümmühana ve Filo Hamida'nın yaptığı pitaları tarlaya taşıdılar.

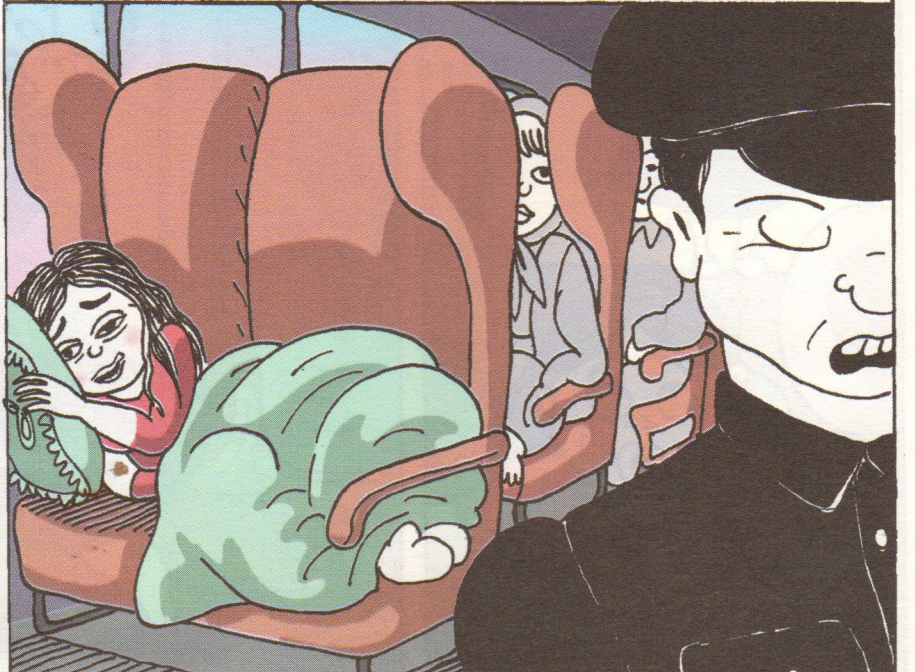
Umka yenge doğurdu. Güzel bir kızı oldu.
Türkiye'ye sokabilmek için pasaport gerek-
liydi. Günlerce kara kara düşündüler.

PASAPORT
KONTROL !..

Umka trende hasta numarası yaptı. Battaniyenin altındaki bebeğine ağlama-
ması için, parmağını emzik yaptı. Bebeğini Türkiye'ye kaçak olarak soktu.

İstanbul'da Beşyüzler'e yerleştiler. Uzun boyları ve dilleri farklı olan bu aileyi mahalleli kolay kabul etmedi. Yugoslavya'da Müslümanlıklarıyla dışlanan bu insanlar bu mahallede gavur olarak dışlandılar.

Karadenizli Hayriye ırkçılıkta Çetnikler'den beterdi. Onlara çeşmeden su vermemeye and içmişti.

BAK GENE GELİŞLER BURAYA!.. NE İŞİNİZ VAR BURDA SİZİN!.. YOK SİZE SU DEME.. DİM Mİ?!

SKTİRİN GİDİN BURDAN GAVURLUN GAVURLARI! SİZİ!..

MAYKOO!.. HAYRIYE SULARIMIZI DÖKTÜ!..

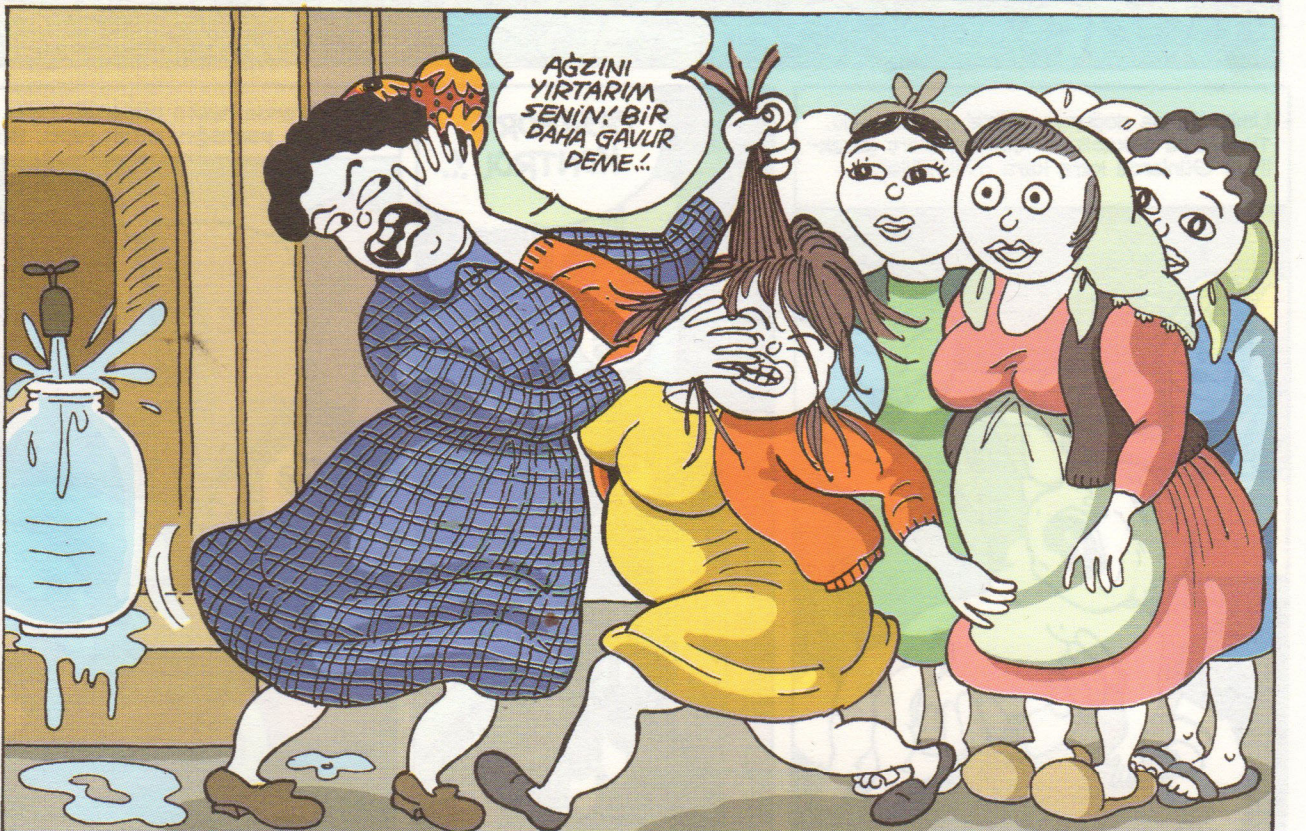
BİZİ KOVDU! HÜHÜHÜ!

SİZ DURUN BURDA, BEN GÖSTERİCEM ONA GÜNÜNÜ!

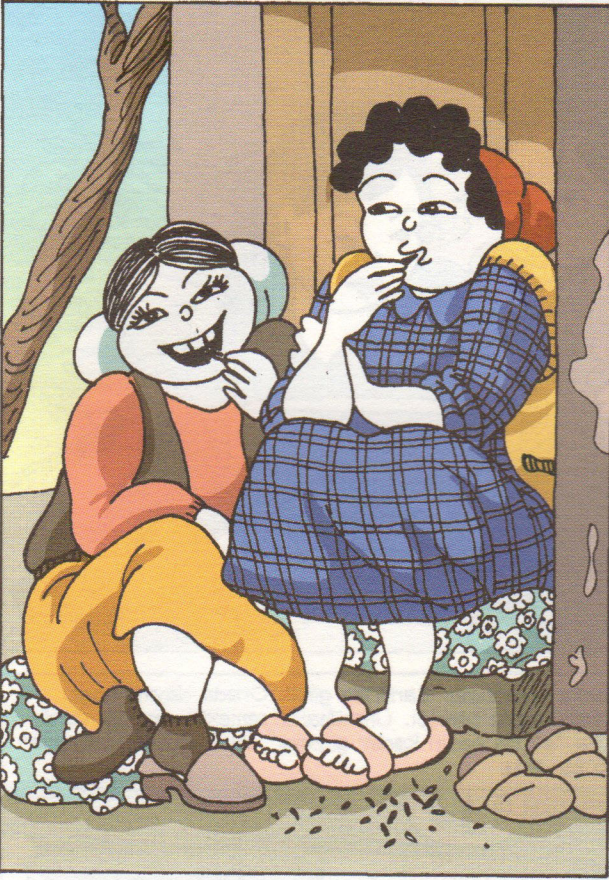

HAYRIYEE!..

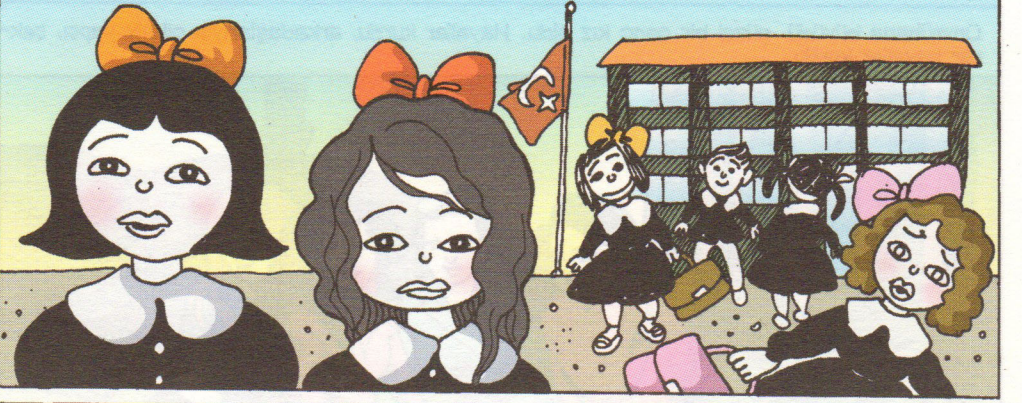

AĞZINI YIRTARIM SENİN! BİR DAHA GAVUR DEME!..

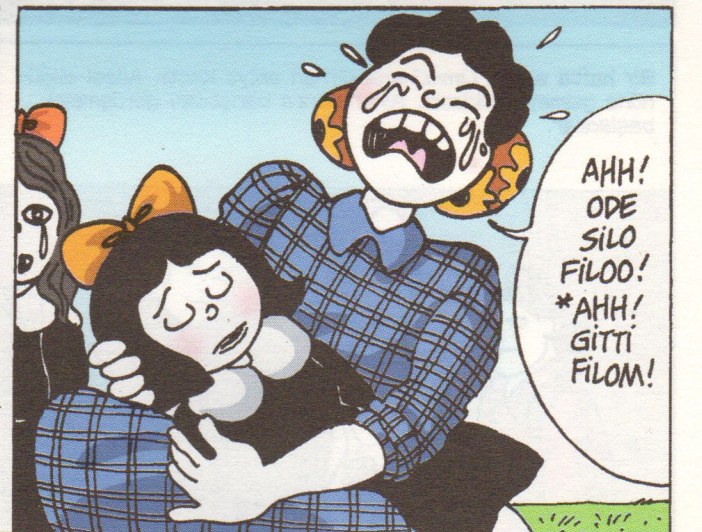
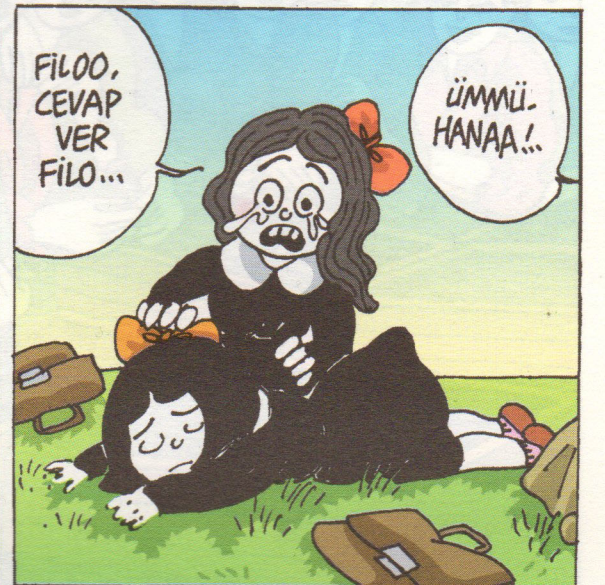
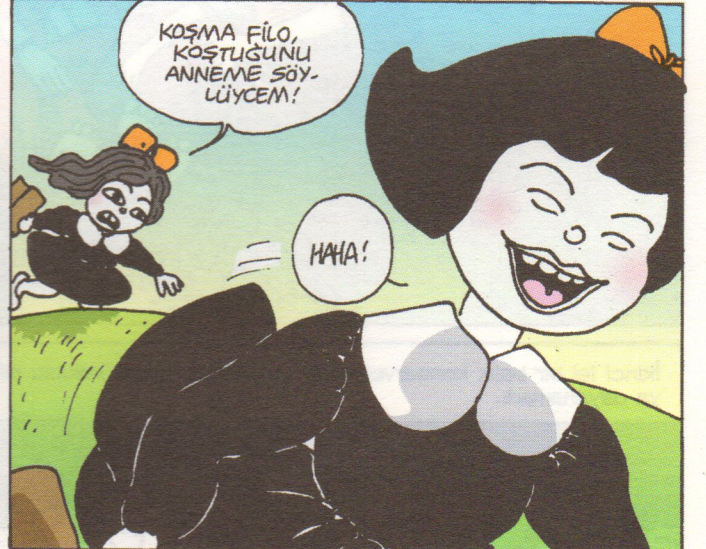
Yediği dayaktan sonra Hayriye, Hamida'nın en yakın arkadaşı oldu. Kapi önünde en tatlı dedikoduları yapıp, beraber çekirdek çitilediler.

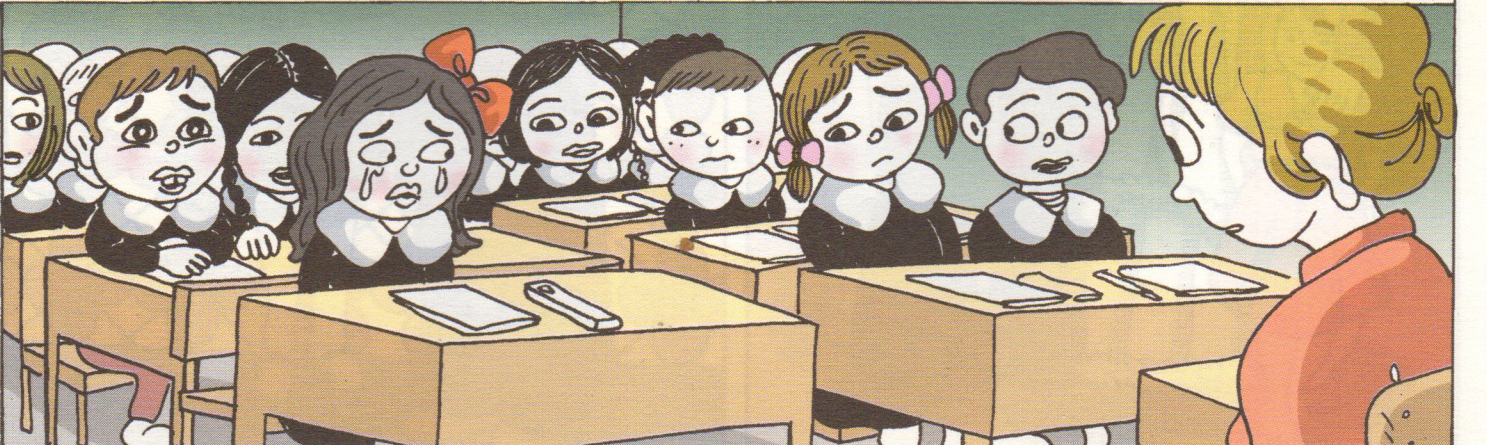
Ümmühan ve Filo okula başladılar, aynı sınıftaydılar.

Her okul çıkışı koşarak eve gittiler, o gün olduğu gibi...

Filo'nun kalbi delikti, koşmaması, sarsılması gerekiyordu. Filo'nun boş sırası, Ümmühan'a çok acı verdi, bir daha okula gidemedi.

Ümmühana büyüdü, güzel bir genç kız oldu. Hayaller kurdu, arkadaşlarıyla piknik yaptı, tekrar hayaller kurdu.

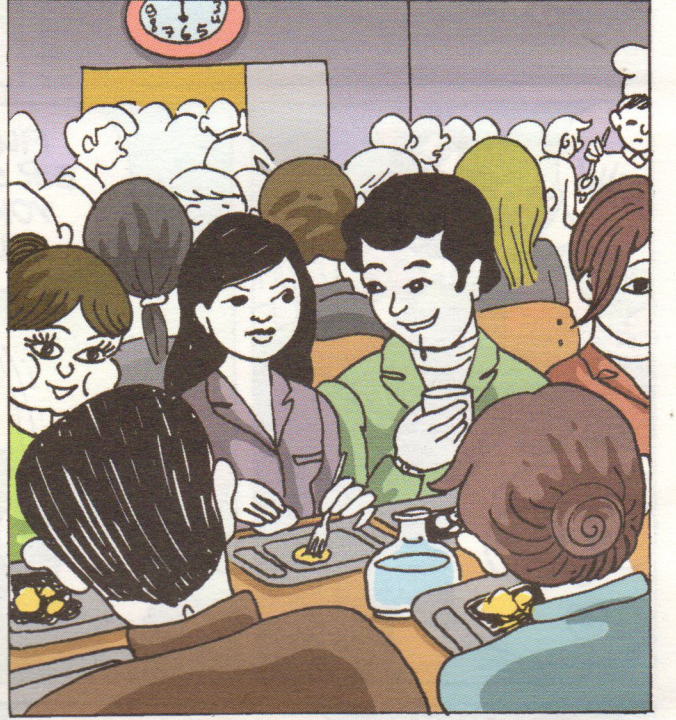
13 yaşına gelince Babo'su onu Mercan yokuşunda ki asker fanilalan diken bir atölyeye yerleştirdi, sonra çok geç saatte çıktığı için işten aldı.

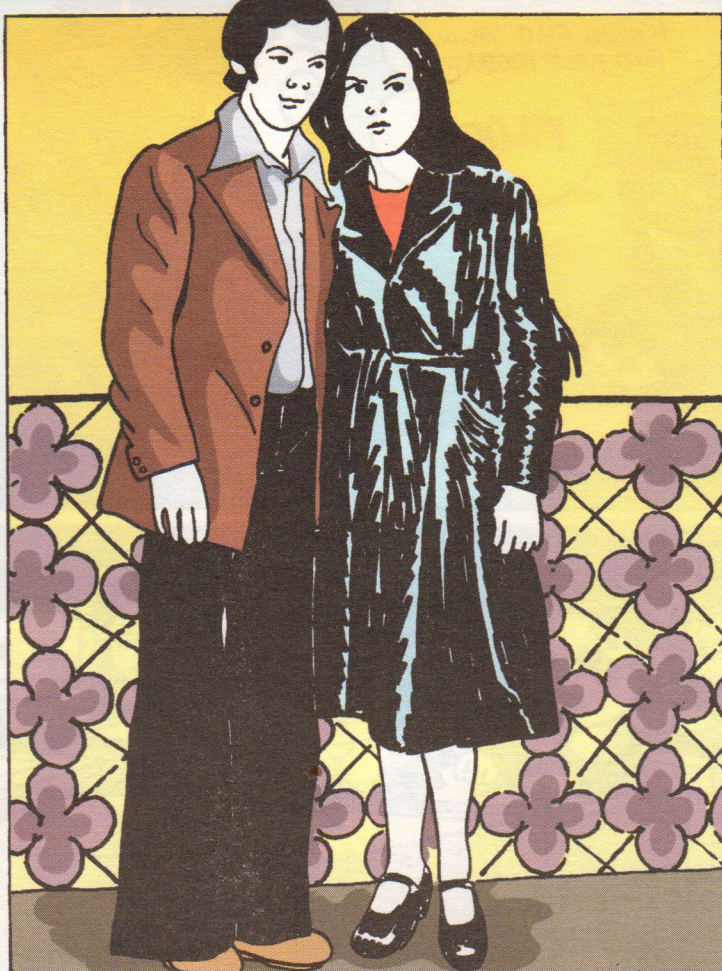
İkinci işi bir balık konservesi fabrikasıydı. Balık kokusu midesini bulandırdı. Uzun süre çalışmaya dayanamadı.

Sonra Mensucat Santrale girdi. Orada dayımın oğlu Orhan abiyile tanıştı. Ümmühana yemekte ona su verdi, o da "su da senin kadar güzeldi" dedi. Bütün konuşmaları bu oldu.

Bir hafta sonra Ümmühana Orhan abiye kaçtı. Ailesi düğününe gelmeyi reddetti. Aylar sonra barıştılar, görüşmeye başladılar.

Ümmühana, bizim Ümrân yengemiz oldu. O benim o zamana kadar gördüğüm en güzel ve en uzun boylu kızdı. Onu hep, kaçtığı gün üzerinde olan siyah deri pardesüsü ile hatırlarım. Kocaya kaçan kızları hep sevdim ben. Onlara şefkat duydum, cesaretlerine hayran kaldım. Sığınmacı gibi geldikleri yeni evlerinde neler hissettiklerini anlamaya çalıştım. En çok ta, bir gün anlatacağımı bilmeden, Ümrân yengemin hikâyesini merak ettim. Bugün ona hep sormak isteyipte soramadığım soruyu sordum. Cevabı çok netti.

NEDEN KAÇTIN ÜMRÂN YENGE?

BASKI-DAN KIZIM!

SON

SIDİKA

MÜDÜR MÜDÜR MÜDÜR?

- Fena mı işte kız Sıdika? Ne güzel... Eskiden devlet hiç bişeye karışmıyordu. Babangil karakolun göbeğinde bana uçan tekme attı da komser "Karı koca arasına girmiyoz yenge. Neticede nikahlı beyindir. Bak, başkası değil uçan tekme, fiske atsa adı geçen şahsı o dakka darp etmek suretiyle içeri alınız. Ama siz ailesiniz, olayınız başka" dedi. Sonra da karakola daktilo şeridi ve dört top dosyakağıdı alıp babangili bıraktı. Şimdi ne güzel herşeyinle alaka-dar oluyo devlet. Hamileysen babangile haber ediyö, icabında "Kızınızın çatısı geniştir, sezeryansız felan en az üç çocuğu doğurabilir" diyerekten ikazını yapıyor...

- Öyle bi SMS mi geldi size yoksa? Hamamda müsteşar felan mı bakmış benim çatıma? Devlet erkânı sırtımı mı sabunluyo, nerden bilicek?

- Hakara makara yapma kızım, sen de biliyosun ki misal olsun diye söyledim. Annen yaşında kadını ben Sıdika, utanmıyo musun anneye dalga geçmeye?

- Valla ben diil de, birisi bizle toptan dalga geçiyo ama bilemedim şimdi. Neyse buna da şükür. Arap'ın durumu daha fena...

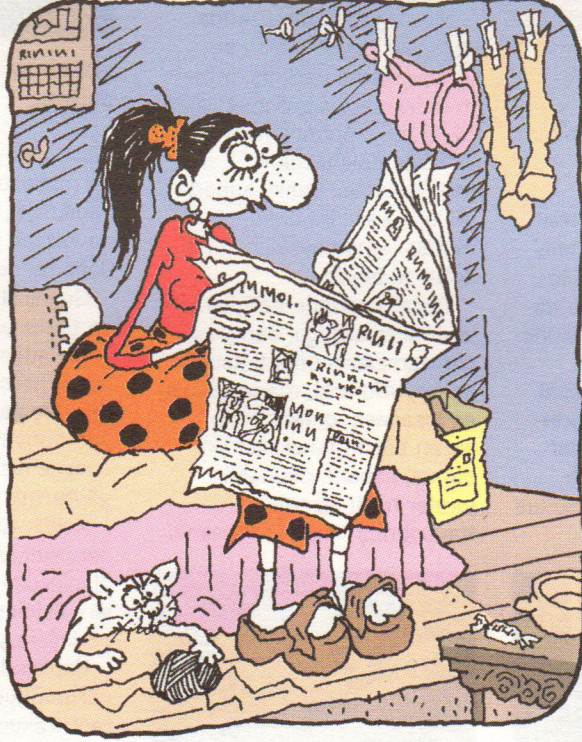
- Arap kim kız? Neyin arabı? Ne fenalık yaptı sana?

- Mahallemizin bekçisi sevimli kuçuyu söölüyorum anne. Çocuklar o ismi takmış. Geçen hayvancaazı kısırlaştırmaya diye almışlar, sonra bi daha gören olmadı. Kulağına numaralı bir küpe takıp bırakıcaklar diye bekledik ama yok ortada. Ameliyat sırasında ölmüştür belki. Ya da doğrudan götürüp biyere itlaf ettiler garibi... Yazık di mi?

- Sana ne kız elin köpeğinden. Üzüldüğü şeye bak. İnsan mahallesi burası, tabi toplayıp götürücükler kediyi köpeği.

- Olur mu ööle şey ya? O köpeğin de o sokakta bulunmaya hakkı var. Onun da bebeğini doğurmaya hakkı var. Onunki de can diil mi? Unutma ki Nuh'un gemisinde her hayvandan birer çift bulunuyodu. Olaya ilahi düzlemde bakacak olursak demek ki onların da üremesi istenmiş.

- Kafamı karıştırmaya çalışma Sıdika. Kız ne güzel aile, koca, gebe, Doblo, tükkan gibi şeylerden konuşuyoduk niye konuyu kediye köpeğe getirdin sen anlamadım ki? Bak ben de anan olarak senin kulağına bir küpe takayım Sıdika. Kadın dediğin yuvasını yapıp tercihan erkek bi evlat vücuda getirdiği

sürece cemiyette el üstünde tutulur yavrum. Ben abini doğurduktan sonra baban daha bi duruldu. Şetaret halan bana ibne ve hunharca görümcelik yapmaktan vazgeçti, kaynamam Reşat Altını taktı. Diyceğim; o dakka kurtuldum baskıdan felandan. Hemen ben de eltim Nezahatgili kısır diye ezikleme-ye başladım... Ay bi zevkli geldi, nası hoşuma gitti Allah günah yazmasın. Tabi yılların ezikliği var, hep seni itip kakmışlar; Samim'i doğurup atınca önlerine o ferahliklan coştum ben de...

- Koroya sen de katıldın, sonra el birliğiyle Nezahat Abla'yı intihar ettirdiniz...

- Kız "kısır" dendi diye asmadı ki kendini o... Cin girmiş içine, evlerden uzak ruhuna musallat olmuş, kalbini sıkışmış, ondan olmuş. Aç halana sor bak, kövde herkes biliyo. Yoksa benim Rahmetli Nezahat'a ne şeyim olur. Cemiyetteki vazifemi yerine getiriyodum ben ona şey yaparaktan... Ay ne güzel aile, koca, tükkan, Toki felan konuşuyoduk, konu nerden Rahmetli Nezahat'e geldi anlamadım ki? Nezahat mı kaldı allasen. Kocası Münir, Melahatgili aldı, ikisi kız altı çocuk oldu. En büyük oğlan Furkan belediyelere sokak tabelası takma ihalesi almış, durumu çok iyiymiş, "iki tane cipi var" diyo annesi. Onun bi küçüğü Malezya'dan vinil eldiven getirip satıyomuş.

Geçen sünnetleri vardı, sanatçı olarak Seda Sayan gelmiş. Kızlardan büyüğünün kocası Şey Bey'in sağ koluymuş, öbürünün de dört profesörlü özel hastanesi var... Sıdika... O ne kız tişörtünün altında? Selamun kavlen... O ne be kıpır kıpır

- Eöö... Müdür, anne. Bak ne kadar sevimli... Bak şuna bak.... Bizim arap köpeğin yavrusu... Hani "kayboldu" diyodum ya. Meğer Goncagül Teyze'lerin kömürlüğüne doğmuş. Yavruları paylaştık, bu da bize düştüü. Her şeye çok meraklı gireni çıkanı tek tek kontrol edip kokluyo diye adını müdür koydum...

- Hah şimdi aydınlandı hakikat. Ben de "Niye bu karı durupdururken lafi köpeğe felana getirdi" diyodum. Olmaz öyle şey Sıdika yeminim var evde köpek besletmem. Derhal o köpek yavrusunu ilgili maakamlara teslim et.

- E kapıda besliyelim o zaman...

- Hayır diyorum Sıdika, köpek dikilen kapıdan melaike girmez. Konu komşu tedirgin olur. Hem müdür diyosun madem, gitsin başka yere tayinini istesin.

- Aslında "Müdire" daha doğru olur, çünkü kendisi dişi galiba...

- Nea bi de dişi mi? Kız al götür şu hayvanı trilyon tane yavru doğurur bu buraya, komşular evi taşlar. Diyorum sana insan mahallesi bura. Kız kime konuşuyorum, bak bi de öpüp yalıyo hayvanı gerizeka. Çek şunu üstümden kız, ay elleyemem ben. Lan durun dedim, tiskiniyorum Sıdika yapma kızım, hazzetmiyorum çocuğum, ahiihi... Lan... Çek köpeklerini üstümden Sıdikaaağ...

- Müdür kıs kıs kıs... Kap kızım annenin terliğini, kaçalım...

- Nereye kaçıyosunuz... Kız bana bak, babangile SMS atıcam "Kızınız eve Müdür alıyo" diye... Sıdikaaağ... Sıdikaaağ...

EX'TEN TANELER

• EX'ten sonra, "Zamanla Geçer" diyen herkesin, zamanla geçip gitmesini istiyorum. Zamanla geçer diyenler önce Feyzbuk sanal aleminde zaman tüneline çıkıp kurtulsunlar.

• EX'in horlamasını, yatak odasına kurduğum video kamera ile kasete çekmiştim. EX kaynana, uyur iken horlamasını çektiğim oğlu için; "Aaaa oğlum değildir o", "benim oğlum yapmaz", "ben öyle yetiştirmedim" diyerek inanmadı...

• Sanal alemdeki hesabımı tamamen silmek istediğimde, Feyzbuk; "Bak..! donduruyorum seni, şimdi karar verme, 14 gün sonra açarsan yine etkinleşeceksin" dedi. Atalarımızın "9 ölç, bir biç" sözünden geçtim, bu kadar internet meraklısı ve dahi beni internetten aldatan EX, evliliği kökünden silerken, birazcık oradan feyz alsaydı ya! Sanal bile hiç tanımadığı hesap sahibine 14 gün cayma süresi veriyor da, EX gerçek evlilik şirketi hesabına bu hakkı tanımıyor.

• EX, tatlı, çikolata vs. yemediğim için bana sürekli "sen anormalsin, normal insanlar tatlı ve çikolata sever" derdi. Yüksek şansından olsa gerek, normal bir insanın sevdiği çikolatanın envayı çeşidinin arabasında yığılı olduğu, çikolata satış işinde çalışmaya

başladı. Ama çikolata ve tatlıyı, anormallikten değil de, diyabetten yiyemedi.

• EX ile bir ada gezisi dönüşünde, vapur anakaraya doğru yaklaştıkça, sahil şeridinde ve tepelerde ki evlerin gece yanan ışıklarına bakıyorduk. Meşleki ve sanat gözü ile, "simli bluz, panoya benziyor" diyerek değerlendiriordum. EX ise "oooF amma çok ışık var, gecekondularda kebandan, yani kaçak, hep bize giriyor" diye fatura gözü ile bakıyordu. Onunla elektriğimin tutmadığını o gece anlamıştım.

• Her zaman ki gibi, eşyasına eşsiz gözle, bana görünmez hissi ile bakan EX, tatile gittiğimiz otelin havuzunda, beni değil havluyu tanıyarak başka başka bir şezlonga yatmış. "Havlu havluya benzer" dediğimde, "Ama o havluyu annem hediye etti" dedi. Sanki pahalı Haute Couture Kumaşları. Demek ki otele zevkleri aynı olan bir anne daha varmış.

• Feyz de "Tanıyor Olabileceğin Kişiler" listesinde çıkma ihtimalini takip edip yürekleri sızlayanların aksine, EX, o listede görünse hiç tereddüt etmeden bilgisayarı fırlatıp atarım. O an tek yüreğimi sızlatan kaygım, sadece "yazılarımı Flash belleğe kayıt etmiş miydim acaba?" olur.

• "EX'den çocuğun var mı?" diye

sorulduğunda şükredeceğim aklıma bile gelmezdi. Çocuklu boşanmaların en çilekeş yanı, Cümle Alemleri "madem böyle geçinmeyi biliyordunuz da, niye ayrıldınız?" dedirtircesine, EX ile evlilik-

ten daha da büyük bir aşkla, sonsuz saygı ve sevgi çerçevesinde ilişkiye devam etmek azabını yaşayacaktım. Ve çocuğumu babasının ne kadar mükemmel bir insan olduğu masalını anlatarak uyutup, büyütme zorunda kalacaktım. Oysa şimdi, sanal-gerçek her alemde istediğim gibi, gönülümce çekeştirebiliyorum.

• EX'in, bilgisayardaki aldatma izlerini silmek bir tuşla, kolay oldu. Ama, aldatırken ekrana fıskırttığı, aksınının, hapşuruğunun, salyalarının izini silmek gözyaşları ile travmatik bir olay oldu.

• EX ile birlikte iken gidilen, marketler, pansiyonlar, oteller, sizi rehberden bulan meyve isimli kaplıcalar, tatil köyleri, kombi bakım servisleri... tabiki arayacaklar. Ayrıldığınıza inanmamış ve asla kabullenememiş gibi, daima sizi birlikte kayıtlı edecekler. Ne bilsinler ki herşeyin bittiğini, sizi aradıklarında acı vereceklerini. Bazen otomatik olarak arayan telesekreterin "diiiitt" sesine

PAPARAZZİYE

Raziye İçoğlu raziyeicoglu@gmail.com

kadar, EX'i çekeştirmeye devam edeceksin.

• Katıldığım söyleşilerde herkes EX'ini anlatıyor ve çareler soruyorlar. "EX'in ilacı olsa, önce EX'e sürer, sonra piyasaya sürerdim."

EXTEN TRİK TŪO'lar:

- Fuarlarda ünlü kişilerden imza, kitap, dergi alırken, kendi soyadınıza aynı bir tane imzalatın veya aldığınız kitaba isminizi kendi soyadınızla yazın. Tecrübe ile sabitlenmiştir.

- Anahtarlık, havlu, ev gereçleri hediye alırken, adını takımını değil, daha genel, seviyorum, aşkım falan yazan şeyler alın ki, bir sonraki EX'e "sana aldım Aşkım" diyerek vereceğiniz hazırda bir hediyeğiniz olsun.

- Ona örülen süveter, lif, el yapımı, hediye heykel vs. yaparken adını, takımını işlemeyin, kazımayın. Sonrasında çok travmatik bir durumda, o güzel eseri sökmek, kırmak, atmak veya aynı isimde yeni bir EX aramak zorunda kalabilirsiniz.

AKÇa PakÇa Temizlik

Taksim İstiklâl Caddesi'nde, Tünel tarafına doğru Galata mevkiinde bulunan Galata Mevlevihânesi, her durumda, her duygumda, her daim huzur bulduğum yer...

Sıkıntılı olduğum zamanlarda, hele de EX'den sonra atlatamadığım duygusal çöküşlerim için, iklime aldırmadan, koşarcasına yürüyör restorasyon olması sebebi ile ziyarette kapalı olduğundan, kapı arkasından büyük zatlarna, dedelerime dualar okuyordum. İçimdeki gönül darlığının açılması, gönlüme huzur gelmesi için, ruhsal olarak yardım diliyordum.

Bendeki, ruhsal tadilat dönemi de, burada ki restorasyonda bir türlü bitmek bilmiyordu.

Kapısının önünde, sessizce, mana ile, sabırla bekleyen, derviş tavrırlı, çoğu zaman gözleri kapalı kedilerin, gözlerini açıp kapamasında bir anlam buluyordum.

Oradan hüzünlü gözlerle ayrıldıktan sonra, bazen kısık

sesli bir köpekten çıkan ses, bir hareket, bir bakış, bazen şeker satan nur yüzlü bir dededen gelen teselli, bazen de yanımdan geçen bir turist, bir çocuktan duyduğum, bir kelimenin, bir cümlemin, o büyük zatlardan, ete kemiğe bürünmüş bir canlı aracılığı ile yollanan mesajı olarak algılıyordum. Gönلümü tedavi edecek yüksek doz ruhsal terapi alıyor, günü geceyi huzurla ve sakinleştirici pasifeloren şurubumu içmeden geçirebiliyordum.....

Ve nihayet restorasyon bitmişti. Dua etmek için, mevlevî dervişlerinin "hamuşan" (susanlar) olarak da anılan kabristan kısmına kavuştuk. Vuslat sevinciyle ellerimi açarak koştum, o da ne yaz gününü kabirlerin üstüne kar mı yağmıştı?... Daha önceki ziyaretlerimde mezar taşları, deterjan reklamlarındaki çarşaf gibi bu kadar bembeyaz değildi. Dergah genelinde ve müze bölümünde restorasyon oldukça iyi

olmakla beraber nedense bu eşsiz sikkeli destarlı mezar taşlarında AKÇa PakÇa bir temizlik yapılmıştı.

Çıraftan yetişme bir usta bile, mermer mutfak tezgâhını temizlemeden, taşlamadan önce, doku gider, kalitesi bozulur gibi teknik olarak uyarıyor da, bu mutena yerin restoratörleri bunu nasıl göz ardı ediyor.

Mezar taşlarının üzerine atılan Asidik solüsyon ile yazılar kısmen erimiş, mermerler adeta strafor etkisine bürünmüş, pul pul ve en ufak esintide dökülecek kristaller haline gelmiş. Renkli kabartmalara, yazılara dokunulmamış, ama beyazlar, şimdi daha da beyaz....

Taşlar üzerinde eskiyen yılların oluşturduğu, sarı yeşil çimleşmelerin onlara kattığı üç boyutlu etki, mana, gölgeler, kısacası; onlara ifade katan bütün bu etkiler yok olmuş, kabarıklık okunabilir yazılar hayli aşınmış...

Kaybolmuş mimi lamı, sanki

Restorasyondan sonra

Restorasyondan sonra

gidiyor bu asude taşların anlamı...

Kadınlar tarafında durum daha içler acısı idi. Önceden de mi kötü malzemeden yapılmıştı, yoksa kadın suratına kezzap attıkları gibi taşına daha mı çok asit atılmıştı?

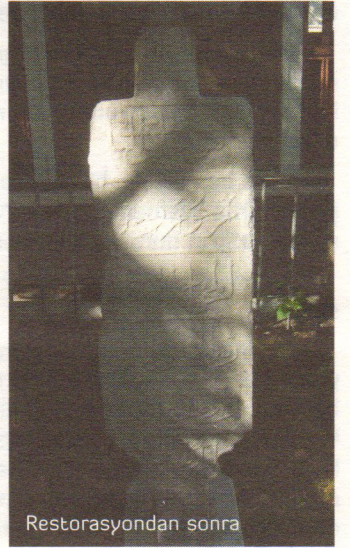
Genellikle mezar taşlarında en üstte yazılan, "hüvelbaki" yani sadece allah bakidir yazısı herşeyden önce silinmiş. Ne yazık ki asidik solüsyon dünyanın faniliği ibretini epeyce hızlı bir yoldan göstermiş...

Asidik siliciler, bilsinler ki o dervişler, dedeler silinerek var olanlardır. O gönül insanları; aslozan aşktır manası ile gönüllere yazılmışlardır.

Kapısında bekleyen kediler görünmüyorlar, belli ki restorasyona küsmüşler yada içerdeki yerlerine çekilmişler.

Yıllardır onlardan aldığım huzurla içinde bulunduğum darlıktan çıkarken, bu sefer onlar için bir şey yapmadığımdan, içimde bir darlıkla buradan çıktım.

Bu arada hamuşan bölümüne girdikten sonra sağınızdaki tarafta duvara dayalı duran ve asidik solüsyon işleminden geçirilmemiş mezar taşlarına bakarak

Restorasyondan sonra

aradaki farkı gidip görebilirsiniz... Ortada pek hakkak kalmadığı için uzman hattatlara bu durumu incelemelerini hararetle öneriyorum...

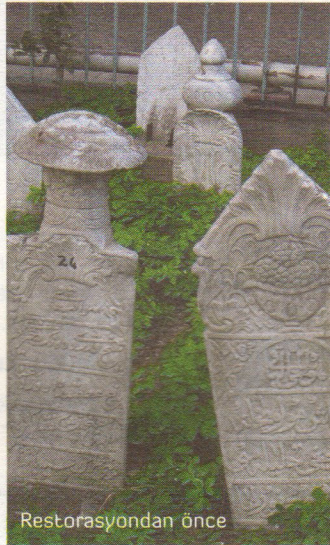
Kapıdaki güvenlik görevlisi Hanım'la aynı konuyu konuşuyoruz; "siz beğendiniz mi bu taşların aşırı beyazlamasını?" "eh yani... uzmanlar bilir" diyerek yorum belirtmek istemiyor. Tekrar soruyoruz, "sizin yüzünüze bu yapılsa siz ne olursunuz?" Bu kez görevli "Ajda Pekkan olurum" diyor. Varın siz anlayın mânâyı!..

Restorasyondan önce

Restorasyondan önce

Restorasyondan önce

Paparazziye gÖzÖyle Sokak ArasÖtespitler

Raziye İçoğlu

Erkekler dışarı! Sanki bir kadın duvarı var. Taksim, İstiklâl caddesinde bir çantacı dükkânı. "ERKEKLER GİREMEZ" "DANGER" diye karton pankartlar yazılmış. Çantacı da bile tehlike olabiliyorlar.

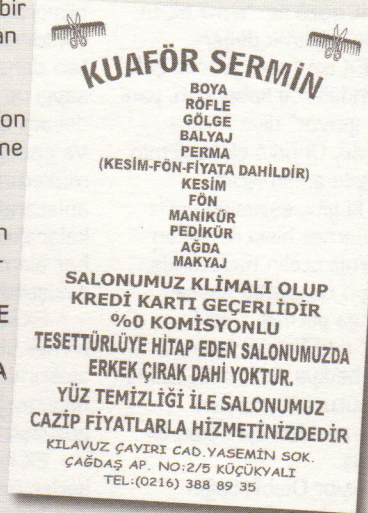

Mahalle arası bir kadın kuaforü ilan bastırması ve evlere dağıtmış. Hizmetlerini, salon konforunu, ödeme kolaylıklarını sıralamış ve en güven verici olan cümleyi konduymuş.

"TESETTÜRLÜYE HİTAP EDEN SALONUMUZDA ERKEK ÇIRAK DAHI YOKTUR"

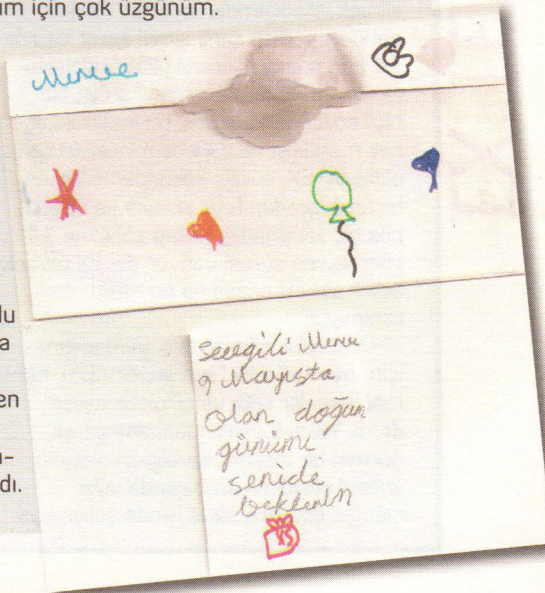
MESAJ VANASI!

Su sayacımin bulunduğu kapalı dolaptan Merve ismine yazılmış hoş bir mesaj zarfı çıktı. Romantizm bitmemiş. Üst komşumun oğlu, 9 yaşında mini delikanlı aşık, kız arkadaşını, doğum gününe davet etmek için davetiye hazırlamış.

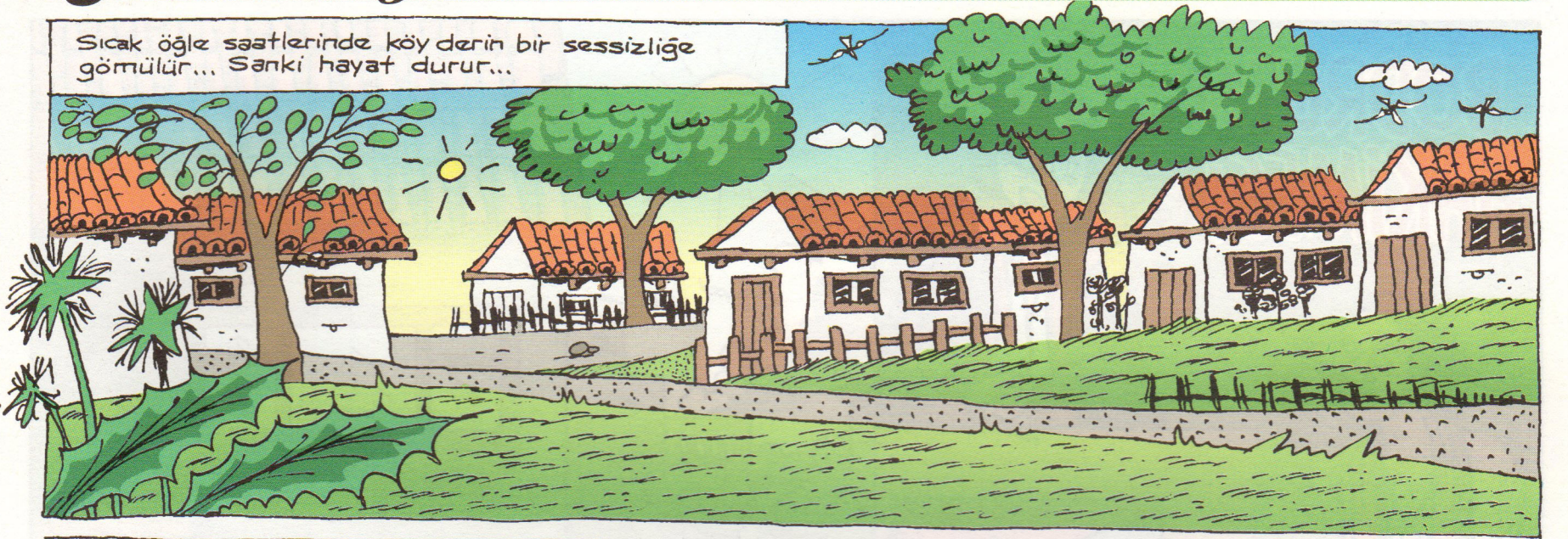

Kağıdı katlayarak zarf haline getirmiş, zarfı kapatmak için mum eriterek hoş bir kilit yapmış, zarf üzerine el yazısı ile Merve yazmış, balon, çiçek vs. çizmiş. zarfın içine yine el yazısı ile "Sevgili Merve 9 Mayıs'ta olan doğum gününe senide beklerim" yazmış ve mini hediye paketi çizmiş. Fakat yanlış bir mesaj kutusuna atmış. Bu davetiye Merve'ye ulaştıramadığım için çok üzgünüm.

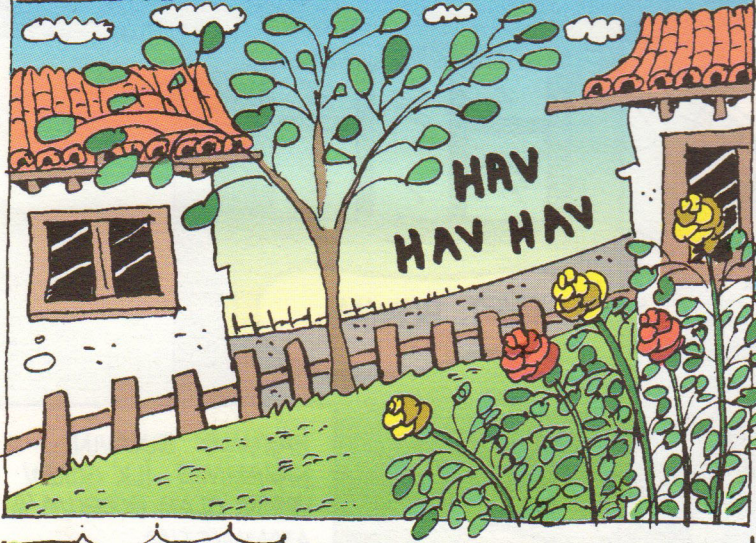
Kendimi kafese kapatılmış bir posta güvercini gibi hissettim. Ah be çocuk..! Eros benim su saatime uğrasa, sevgilim olurdu da, zaten ayda bir çıktığım evden, çıkarken su vanasını kapatma paranoyam olmazdı.

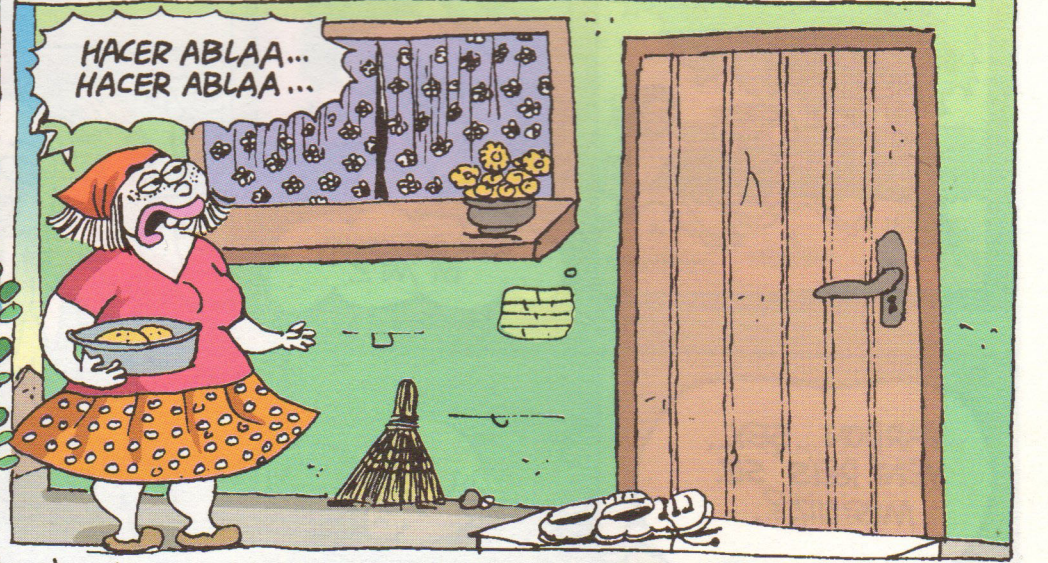
Sıcak öğle saatlerinde köylerin bir sessizliğe gömülür... Sanki hayat durur...

Bu sessizliği sadece sineklerin vızıltısı ve üşengeç köpek havlamaları bozar...

Bazen da işgüzar bir komşunun ısrarcı sesi ...

HACER ABLAA...
HACER ABLAA!..
KIZ HACER ABLAA!

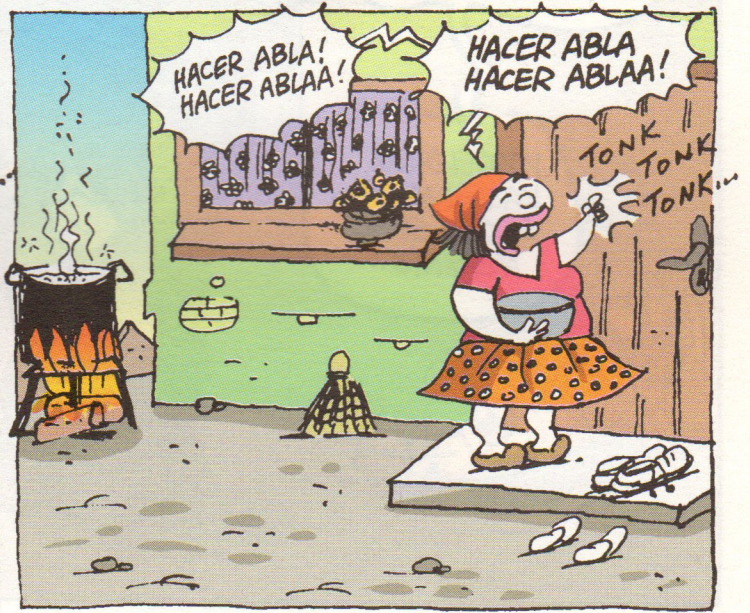

HACER ABLA KIIZ!..
EVDE MİSİN HUUU!

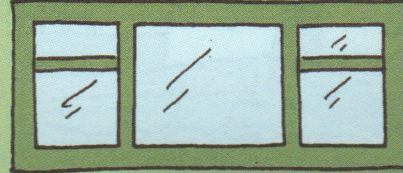
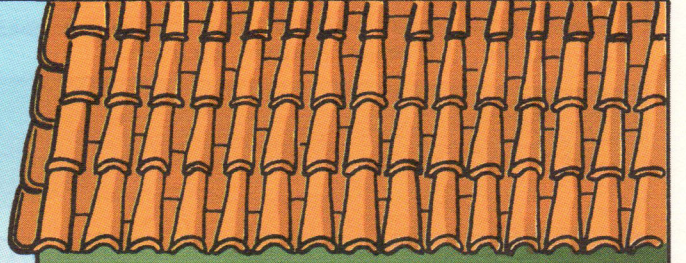
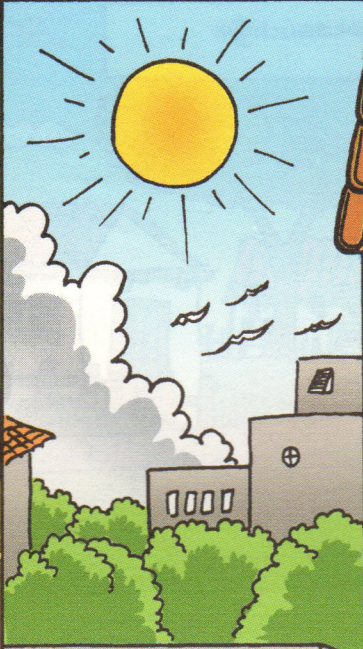
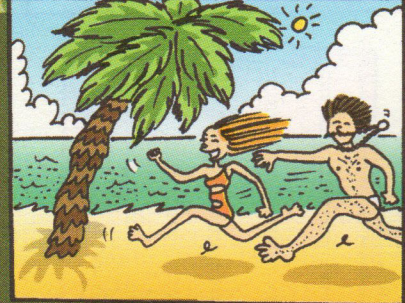
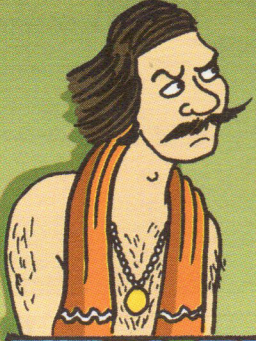
HACER ABLA!
HACER ABLAA!

HACER ABLA!
HACER ABLAA!

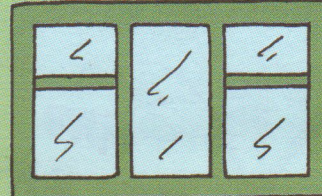

EVLADIM GÜNDÜZ VAKTİ PERDELERİ
KAPAMIŞIM ... NACİ ABİNİN AYAKKABILARI
KAPIDA ... KAZANI ATEŞE KOYMUŞUM ...
BELLİ Kİ EVDE YOKUZ ,NİYE İSRAR
EDİYOSUN ...

BODRUM
HAKİMESİ

ADLİYE

EVET. BENİM...

PARDON... ŞEY...
YENİ REİS SİZ
MİSİNİZ?..HOŞGELDİNİZ
KASABAMIZA...
PEK DE GENÇ-
MİSİNİZ...

HAKİMLİK SINAVINI
KAZANMIŞ, İLK GÖREV
YERİM OLAN BODRUM'A
ATANMIŞTİM...
KARİKATÜRİST OLMAMIN
EN ÖNEMLİ NEDENİ
ETEK GİYME ZORUNLU-
LUĞUNUN OLMAYIŞYDI.
ŞİMDİYSE EŞEK GİBİ
GİYMEK ZORUNDAYDİM...
BİR TARAFTAN DA
KARİKATÜRE DEVAM
EDİYORDUM...
MEMURİYETİM YAN-
MASIN DİYE "MÜŞKÜL-
PESENT ÇİZER"
TAKMA ADIYLA DER-
GİLERDE BOY GÖSTE-
RİYORDUM...

HARIL HARIL ÇALIŞMAYA BAŞLADIM.

ÇOK MU GÜZEL?

EVET BEYİM...

MİSAFİR KÖŞKÜNDE
KALMAYI REDDETTİ... OTELE
GİTTİ...BAAK
SEN...YAZ...
SICAKLAR NEDENİYLE ET ETE
DEĞMEDİĞİNDEN, ADLİYE
BİNASI İÇİNDE ŞİLE BEZİ GİYİL-
MESİNE KARAR VERİLDİ...TİK
TİK

KASABADA KÜÇÜK ÇAPLI BİR ARAŞTIRMA YAPMIŞ TÜM GENÇ KIZLARIN, ÖMER BEREKETOĞLU'NA HASTA OLDUĞUNU ÖĞRENMİŞTİM... ONA KANCAYI TAKMALIYDIM.

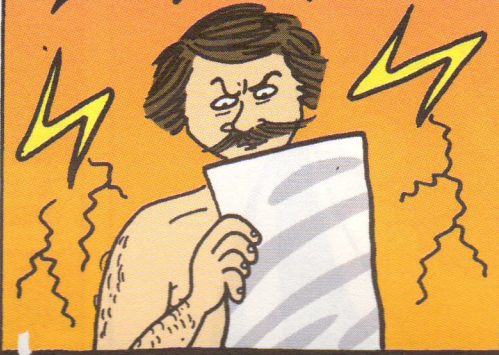
YAZ... HAZİNEYE AİT GÖLÜ GASPEDEREK HAKSIZ KAZANÇ SAĞLAYAN ÖMER BEREKETOĞLU, NUN Bİ ZAHMET ADLİYEYE...

ŞEY... GÖL BERKET. OĞLU GÖLÜDÜR...

KARIŞMA SEN ... YAZ !!

ADLİYEYE GELİP İFADE VERMESİNE.. MANYAK MI BU KADIN !..

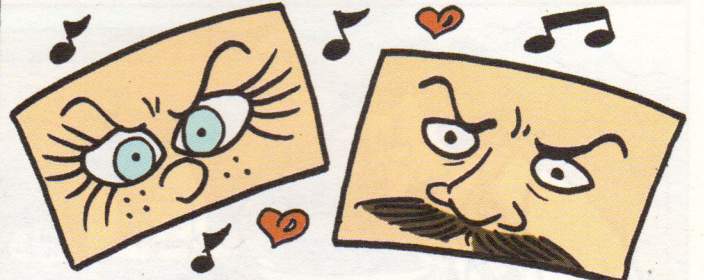
18 YAŞINDAN KÜÇÜK BİR KIZI ZORLA ALIKOYMA SUÇUNDAN...

ÇAAATT!

O GÖL AİLEMİN GÖLÜDÜR. BABA-DAN OĞULA GEÇMİŞTİR... BENİM OLAN BENİMDİR... OLMA-YAN DA HIÇ BENİM OLMAMIŞTIR...

BURASI MAHKEME SALONU... ÇABUK ÇIK DIŞARI !!

BANA BAK!! KAŞ ÇATMA !! KAŞ ÇATMANIN KRALINI GÖRÜRSÜN! ÇIK DIŞARI DİYORUM ÇIIK!!

YIKIN!!

SABAH ANSIZIN...

YÜRÜÜ... GİDİYORUZ...

NEREYE YA SABAH SABAH...

SABAHKARI NE PİS ELEKTRİĞİ VAR-MIŞ..

ÇIK DIŞARI !!

ÇABUK DIŞARI !!

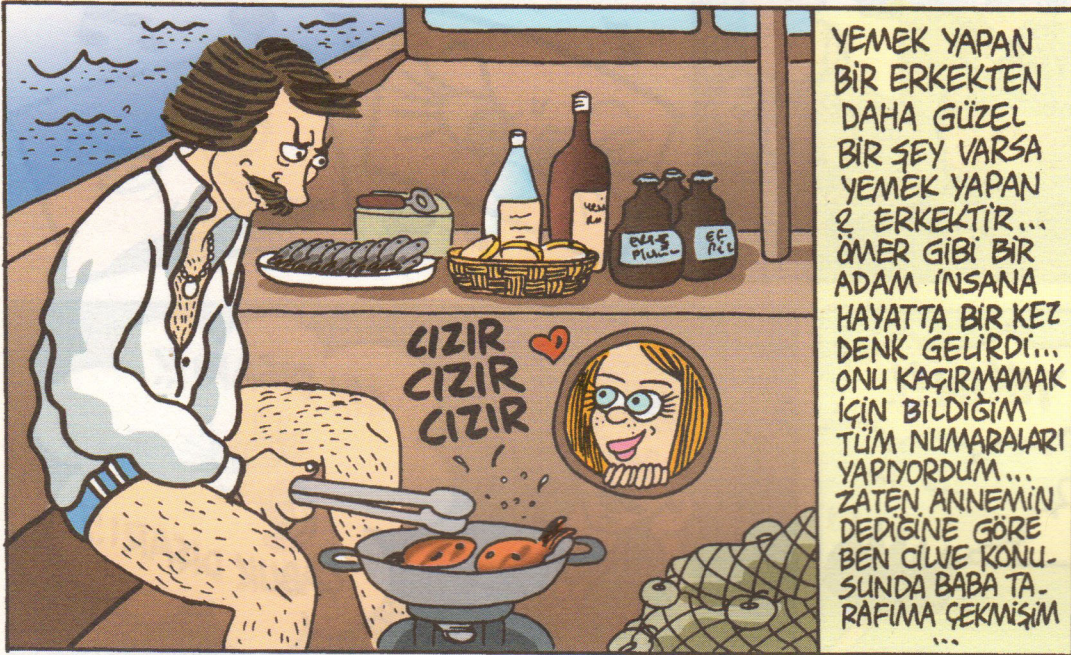
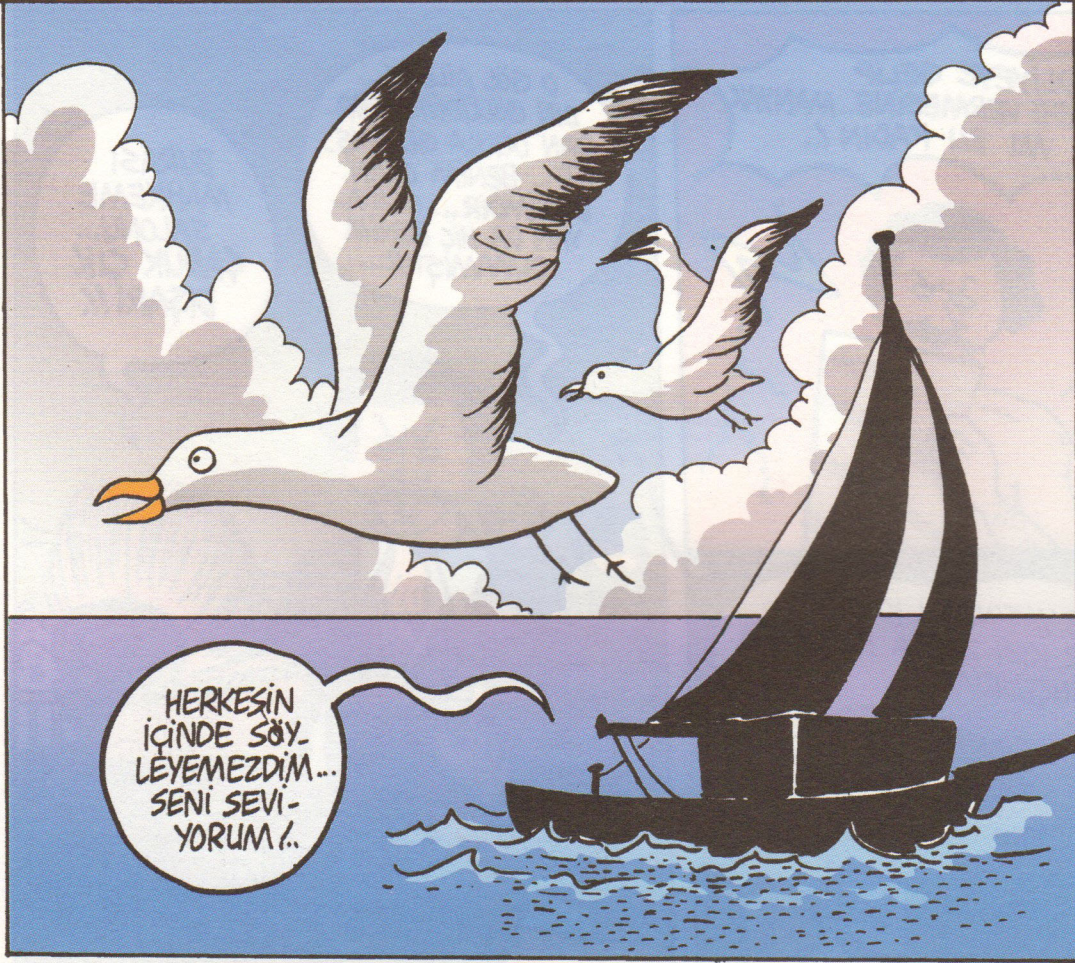
HASTASIYIM ÇEMKİREN KADININ !..

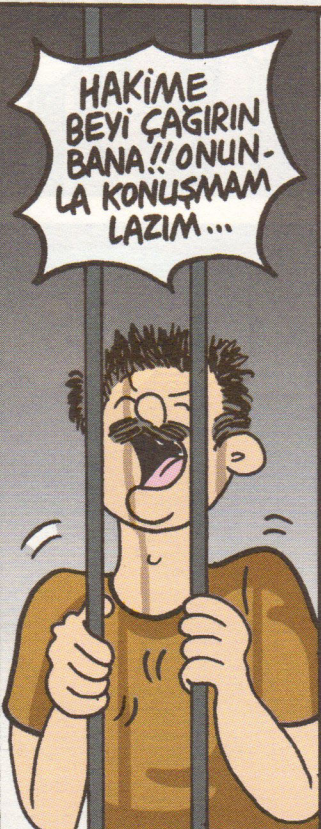
PLANIM TIKIR TIKIR İŞLİYORDU... KUŞ KAFESE GİRMEK ÜZEREYDİ... GÖLÜN ETRAFINI ÇEVİRDİKLERİ TELLERİ YIK-TILAR... ÖMER BEREKETOĞLU ARADA-Kİ BUZLARI ERİTMEK İÇİN BİR DAVET DÜZENLEDİ... TABİ Kİ GİTME-DİM... KENDİMİ İYİCE TATLANDIRMA-LIYDIM...

PİSLİK!! ALLAH ÖMER KERE CEZANI VERSİN ÖMER BEREKETOĞLU!

BÜTÜN KASABA ÇALKALANDI. KAZANLAR KURULDU... HERKESE YEMEKLER DAĞITILDI. HAYVANLARA BİR KAP SU BİR KAP MAMA VERİLDİ... BENİM BELİM ÇOK İNCE OLDU... GUNDAN ANNEMİN BEL ÖLÇÜSÜNE GÖRE ALTIN KEMER İSTEDİM. SAĞOLSUNLAR İKİLETMEDİLER, TAMAM DEDİLER. ANCAK BU SIRADA HAPİSHANEDE...

SON

MEMLEKETİMDEN KADIN MANZARALARI 3

GÜNAY BAZUK

BURADA ANLATILAN KADINLAR, BİR YERE GERÇEKTİR (ÖTÜN YEDİĞİ YERE KADAR)... ONDAN SONRASI; HAYAL, YORUM, EKLEME, ÇIKARMA VE ABARTIDAN İBARETTİR...

Madonna! Protokolsüz kraliçe... kimin evi olduğu önemli değil, vardır mutlaka bir köşede yatak, onun için serili... Sarayı sokaklar, tahti...

Bazen bir bank...

Bazen bir taş...

Ya da o günkü havasına uygun bir tabure... hey sen!... kumaş pantolon giyip, kraliçeyi kesen... hiç şansın yok!

Anlayacağınız, kraliçe kolay sığmaz ne altından, ne gönlünden bir kafese... Ama bakın! Yine de akşam, kralın kendisine takıldığı taçla yatmış... gün boyu düşmez başından artık, o taç... (baş ağnsı taç-tarı değil elbet)

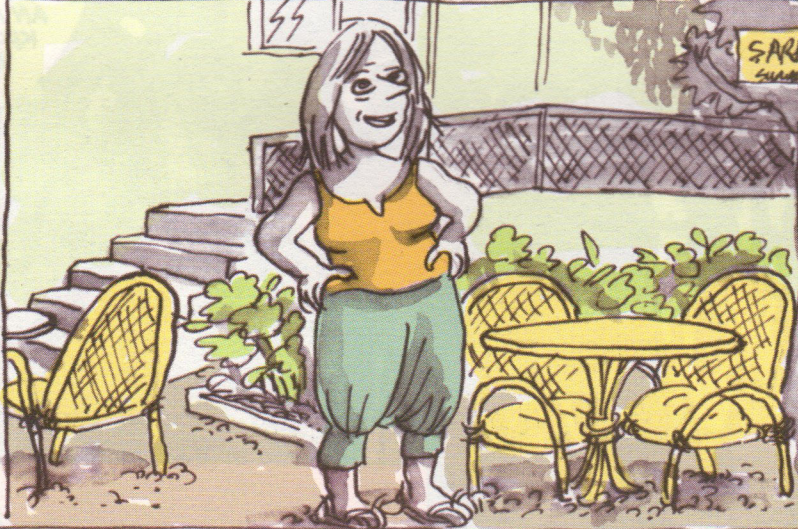

E haklı... Kral, kabul görmüş kral... herkesin elinden takmak istediği tacı, sarayın önünde ve avamın huzurunda bir tek Madonna kapmış... Kim itiraz eder kim küser, hasstrolojiyi çeker anında, Kibirli Kraliçe...

Kibri; batırarak işi olanların, kendiyle edecek kavgası olanların kibri... zararına dokunacak bütün anlaşmaları canını dişine takıp savundu Madonna... ve bir tanesini bile zararsız kapatmadı, anlaşma uyarınca... ve her batış, kibrine kibir kattı. İşte, urvanını böyle böyle hak etti, Batık Kraliçe...

Ama artık yaşını mı aldı, performansı mı düştü nedir, son işi hala batmadı şükür! Hiç değilse onun kibrinden sıyrıldık böylece... Şimdilik, işi büyütmemeye ve kazanmamayla, hava bin beş yüz, Kıl Kraliçede...

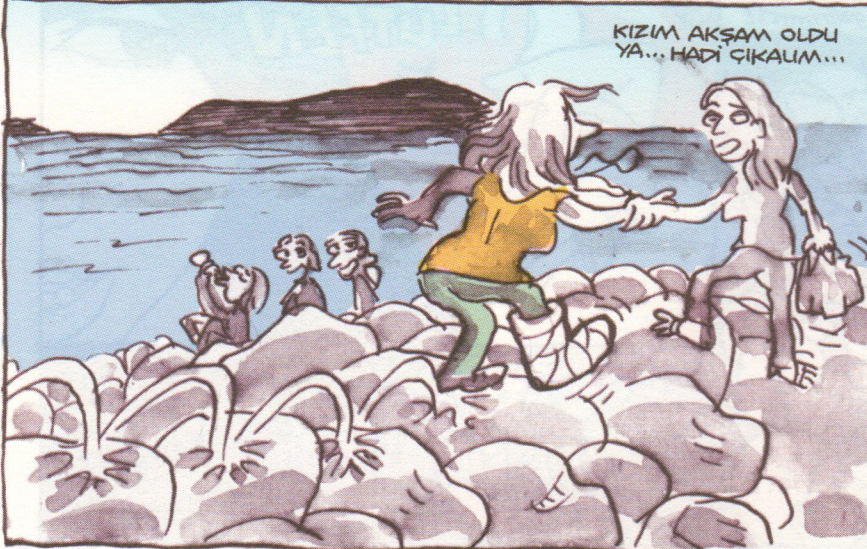

Sarmayın işi gücü para, bu yüzden batmıştır her seferinde... hayır, en siyasi atraksiyondan bile bulup buluşturup, başına borç açmıştır Hümanist Kraliçe... ATM kartına yok artık güveni, el koymuştur çoktan hesaptaki üç kuruşa, birileri...

İşte sokakla birleştirdiği bu kariyer, yeğenlerin gözünde onu baş tacı yapar, sinemadan mitinge, mitingden meyhaneye her biri onun yanında boy atar...

Derseniz; yok mudur normal bir hali, hep böyle bacağı kırık, kayalıklarda mı seker? Vardır elbet eve gidesi, ama önce kırığın düzelmesini bekler... KIZIM AKŞAM OLDU YA... HADİ ÇIKALIM...

Olsa da başına buyruk, kuyruğu dik; hayran kitlesi çektili sağa sola, irade bitik...

İstikameti her daim yüreği belirler, akıl ızan hak getire... 'Düzgün'ü asla sevmeyen kaçır, Aykırı Kraliçe...

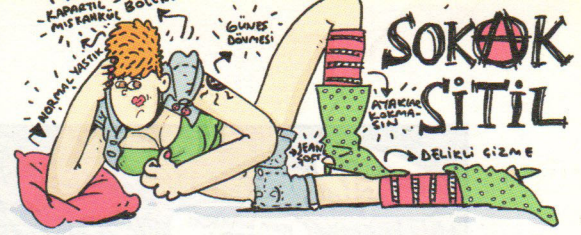
Babam ve Ustam Gülhane Parkı

Elif Nisad

> SOKAK SİTİL

YAZAN: YUDUM İÇİMSU BERRAKŞELELE

Baştan çıkartıcı, iç gıcıklayıcı stiller!

Velinur Tatlıkaşık (Dalgıç / Yaşam koçu)

Velinur beyciğim asla batıp boğulmayacağının garantisini sana ben veriyorum çünkü seni bu saçla denizler bile kabul etmez dalgalarla beraber sahile atarlar canım ammaaa sezarın hakkı Sezar aralardaki ördek başı balyajlar ayrı bir asalet katmış sana. Dalgıç kıyafetini tek omuz düşürmen senin modadan az çeyrek anladığını gösteriyor ama ışık var sende bir şeyler olacak senden ama ne? Ayakkabı seçimine bayıldım yaz ortasında ayaz etkisinin yarattığı zıtlık ve maskülen bir hava. Erkek dediğin naa böyle kundura giyer ayol hahahahaaay. Kemerlerindeki delikleri kem gözler mi açtı bebeğim?

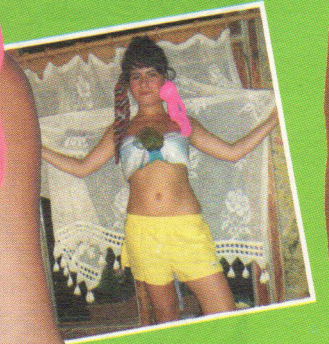
Servet Takımyıldızı (Yatır)

Bir moda ikonu olarak beni şaşırtmak zordur ama Servet bey bunu başardı. Kafana doladığın büryan halısı doğru bir seçim. Omzuna havlu atmış havuz kenarında gezen Kadir İnanır izlenimi veren buklet pembe ceket ben de naif duygular uyandırırken hemen altından bana ve okurlarıma göz kırpan göbeğin bülbül yuvası çağrışımı yapıyor. Servet bey bir akım başlattı şu an haberi yok. Ben inanıyorum ki bu yaz sahiller şortun altından ikinci bir şort giyip kemerle bağlayan insanlarla dolup taşacak. Scriptizci misin sayın Takımyıldızı ahahahay.

Bedirsu Simbad (Yoga öğretmeni / Köçek)

İşte tamamdır dediğim an. Kafadaki kravat sana maskülen bir çekicilik katmış bebeğim. Balık derisi bikiniyi giyecek akıl bir sen de var bir Lady Gaga da zaten. Patiklerin insana sıcaklık yaşıyor. Tahmin edersin ki bu havada en ihtiyacımız olan şey. Bedirsular götürsün seni emi! Fotoğrafın ben de sauna eşofmanı etkisi yarattı. Patiklerine bak-tıça kilo veriyorum bebeğim. Şu an basenlerim sıfırlandı ahahahay.

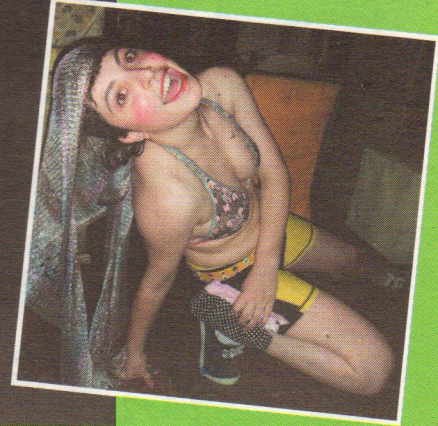
Nurbanu Yirmiiki (Çeyrek altın milyarder)

Nurbanucuğum yanaklarına erik sakladığını fark etmedim sanma. Sanki gözlerini almışlar, dev bir karasineğin gözlerini koymuşlar tatlım. Yer yer üstüne işenmiş kutup ayısı formundaki peluşun çok şık. Tüm puanları topluyor. Şalvarındaki benekler beni şaşı yaptı. 10 sn süreyle gözümü ayırmayıp arkadaki duvara bakarsam duvarda karınca sürüsü tablosu oluşuyor.. Tüm evini taşıyabilecek düzeyde büyük bir çanta takman gezenti bi insan olduğunun kanıtı. Ayakkabılarına tüm puanları topladı şeker aha-haay.

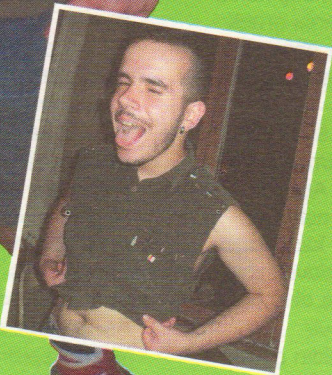
Ajda Vurmadur (Blog Yazarı)

Ajda hanımcığım, peynir gibi beyaz vücudunla sahillerde giderin yok. Kararmalısın bebeğim, zifir gibi zift gibi olmalısın. 900 ayar gümüşten taktığın kaskın çok tarz. Sağından sarkan gümüş teller çok ayrı bir hava katmış. Pazen bikiniyi ilk Cemil (İpekçi) kullandı kendisi yakın dostumdur. Ama bu üstündeki onun kötü bir taklidi. Evet sarı bu yıl çok trendy, sarı taytını siyah tül külotla kombinlemeni çok zekice buldum. Bunu akıl eden bir kız olarak senden bu kıyafeti turuncu bir zarf çantayla tamamlamanı beklerdim.

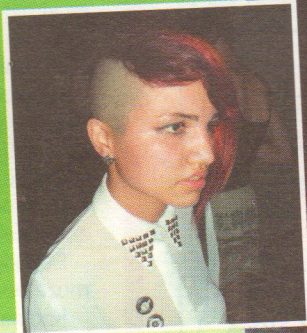
Neciptan Kurt (Broker)

Allah anne babacığın sabırlar versin ayol. Evlat olsan sevilmezsin. Anladık dilinde piercing var ama ağzını açık tutma sinek kaçır ya da en iyisi ağzına bir sineklik taktır yavrum. Göbeğini iyi ki açtın Neciptan'ın göbeğini görmedik demeyeceğiz. Bu da bizim karımız oldu şu hayatta.

Yürünaz Pankartsızasla (Aktivist)

Yürünazcığım, ayakkabılarının birini Şam ikinci el pazarından, diğerini Halepcity Avm'den mi aldın? Kuyruk tüylerini yolup kafana taktığın horoz? O nerede? Babanın damatlık gömleğini giyip vintage havası yakalamaya çalışmışsın ama yemezler cicim. Yakandaki arsızca parçalanmış üçgenlere ne demeli? Üçgen peynir mi? Lavaş kiri mi? Şortunsa bence Amerikanın oyunu. Yankee go home!! Sana puanım 1,5. O da çantanın yüzü suyu hürmetine.

Akşamsefası

Es Selam Ol Aykılın Artık Olmaz Ki Bende Kem Kılın

Bayan yanına oturmama, uçaklar-
da kimi zaman bayağı ve hepimizi
bayan garip kadınlar izin vermese de,
burada sizlerle her ay buluşmak çok
keyifli olacak. Belki birileri rahatsız
olacak, belki de gülümseyerek umut-
la yeniden gülümseten bir düşünce
bulacak. Ancak şahıs ve kurumlar
değil, sadece kavramlar biraz komedi
unsuru olarak kullanılacak.

Kimi zaman bir çizim, kimi zaman
bir yorum, belki bir şiir, belki de foto-
lar ile süslenicek. Ama acele giden
ecele gider diyerek, yavaş yavaş bu
bölüm sizlerle şekillenecek. O yüzden
yamaktan çekinmeyiz, söz uçar yazı
kalır, alttaki elektronik posta adresi-
mi de not edin.

Sırf bu yüzden bu kez hem
Merhaba, hem de sürç ü lisan eder-
sek şimdiden af ola...

İlk olarak şeker ve limondan
oluşan ve kaynatılınca koyulaşıp
mutfak tezgahına döküldükten sonra
artanının metal kaşıkla küçük oğlan
çocuğuna ağda olarak sunulan bir
tarif ile başlamayacağım.

Nasılca artık tüy dökücü krem ve
köpük bol.

Ama çok var alınacak yol.

Hemen hemen hepiniz beni "Terzi
Yamağı" kimliğimin yanında,
yazılanımla, televizyon program-
larımla ya da üniversitelerdeki eğitim
çalışmalarımla tanıyor sunuz.
Bazılarınız aktivist yanıma biliyor ve
belki de şaşıyorsunuz.

Ama zaman kazanılmaz ve sadece
harcanır.

Onu doğru ve verimli kullanmak
akılcıdır.

İşte sırf bu nedenle içimde
karıştırdığım, yerine hayallerimde ya
da kimliğimde bulmaya çalıştığım
kadınları çizip biçip dikip nakte çevir-
erek yaşıyorum.

Ama biliniz ki bu kurumdan, yani
Bayan Yanı'ndan tek kuruş ücret
almıyorum.

Çünkü çift cinsiyetli bir zeka ile
hem kadınlar, hem de erkeklerle
anlatacaklarım olduğuna inanıyorum.

Sadede gelelim ve ilk aykıl konu-
muza bodoslama girelim...

Kadına şiddette dünya birincisiyiz!

Zaten nedense, hayvana tecavüz,
çocuk pornosu, evrime karşı duruş
gibi konularda da hep dünyaya
öncülük etmekteyiz.

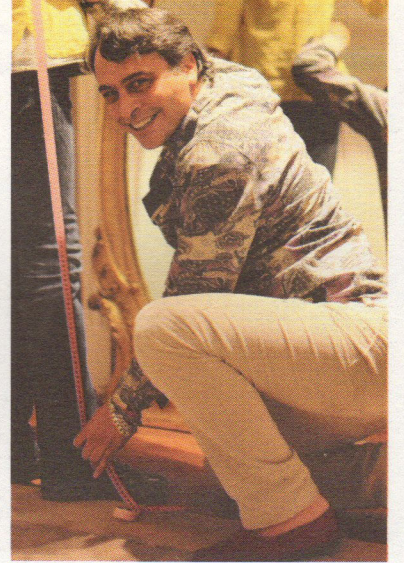
Kutu aç, yemek pişir, koca bul,
dans et, şarkı söyle ve giyin yarış-
maları ile ilelebet müzmin bakir ve
bakire bir beyinle ezilmekteyiz.

Burka giydirilmiş Afgan kadını gibi
sanki daha çok özgürlük sahibi gibi
görünürken, kadınlarımız seçme ve
seçilme hakkını, kanunlarını örnek
aldığımız İsviçre'den bile önce elde
etmişken, bu duruma hala şaşıрма-
maktayız.

Sms ile gebelik testi, sezeryan,
kürtaj, mutah nikahı, pembe otobüs
çok eşlilik falan derken, Atatürk
kadınına rezil-i rusva etmekteyiz.

Düşünün ki 45 kadar kadın sığın-
ma evine karşı, 65 geneleve sahip
olup arasını iyice açıp ne olup bittiği-
ni görmezden gelmekteyiz.

Oysa ünlülerimizin baldırı çıplak
mayolu resimlerdeki selülüt ve yağ
tartışmasını her gün gazete ve
ekranlarda izlemekteyiz.

Onlara göre de, bu tutum kadına
şiddetin ayrı bir formu.

İyi de o zaman neden bu kadar
para pul şöhrat sahibi iken, en büyük
teleobjektiflerin fing attığı yerlerde
denize girersiniz?

Bakin mesela 6 milyar dünyalının
tanıdığı dev yıldızlar halkın içindeyken
ve kimse ilgilenmezken, bizim kay-
dırlık reklam filmi ve dizi yıldızlarımız
plaj kapatıp denize girebiliyorlar ya?
Ya da asla öyle değil bunlar
fotoşop. Muhakkak yasaklanmalı mı
dersiniz?

Haklılar bence de yasaklanmalı.
Çünkü konser afişlerini, kaset
kapaklarını ve dergilerde röprtajlarını
görünce, fotoşopsuz hallerini
gördüğümüzde onları tanımakta zor-
luk çekmiyor muyuz?

Şahsen yakinen tanıdıklarım da bile
bazen yeniden tanışmak zorunda
kalıyorum.

5 yaşında sahneye çıkıp, asil aile-
den gelip zaten doğuştan hokka
burun ve üstün yeteneklere sahip
olduklarından yeteneksiz sizsiniz
yanışmaları bu yüzden yok mu?

Hep seviyeli beraberlikleri izleyip
zengin adamdan çocuk sahibi olup
boşanmaya kalktıklarında ise, kutsal
aile kadını rollerine de sürekli ödül
vermekte değil miyiz?

Kiminin porno kaseti, kiminin
evliken kışkırttığı manken sevgilisi,
kiminin balkon görüntülerini
hafızalarda tazeleyememekteyiz.

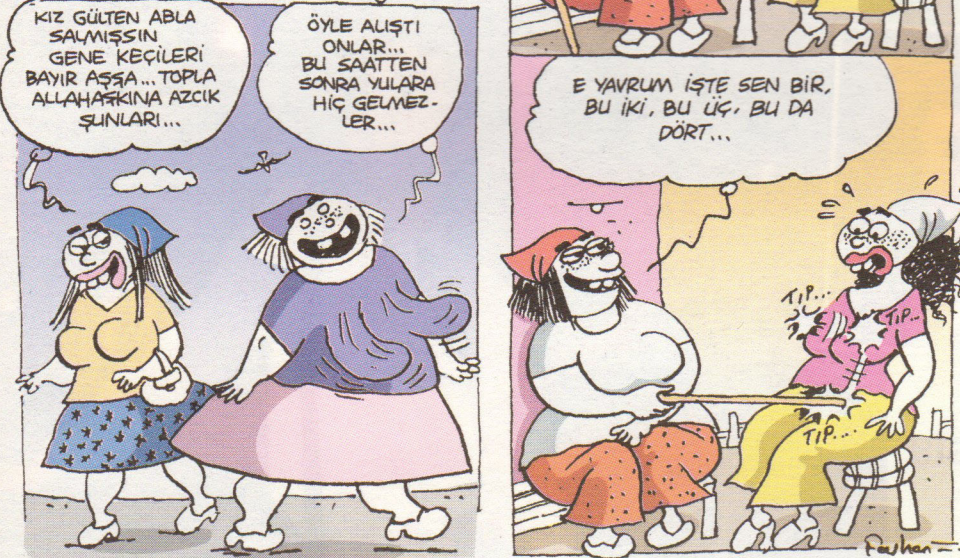
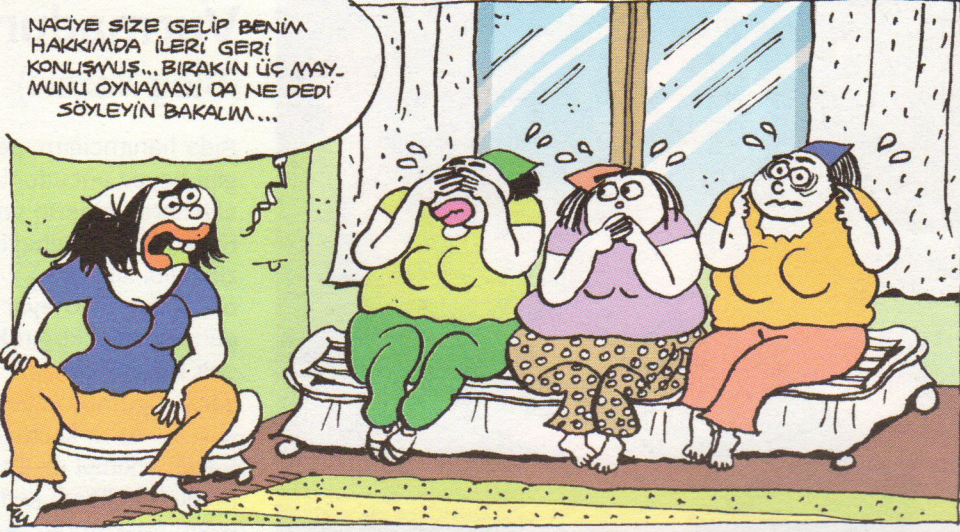
Hep onlar vip, arabaları jeep,
kredi kartları platinli chip, ama
aradınız mı cep telefonları hep
meşgul beep beep...

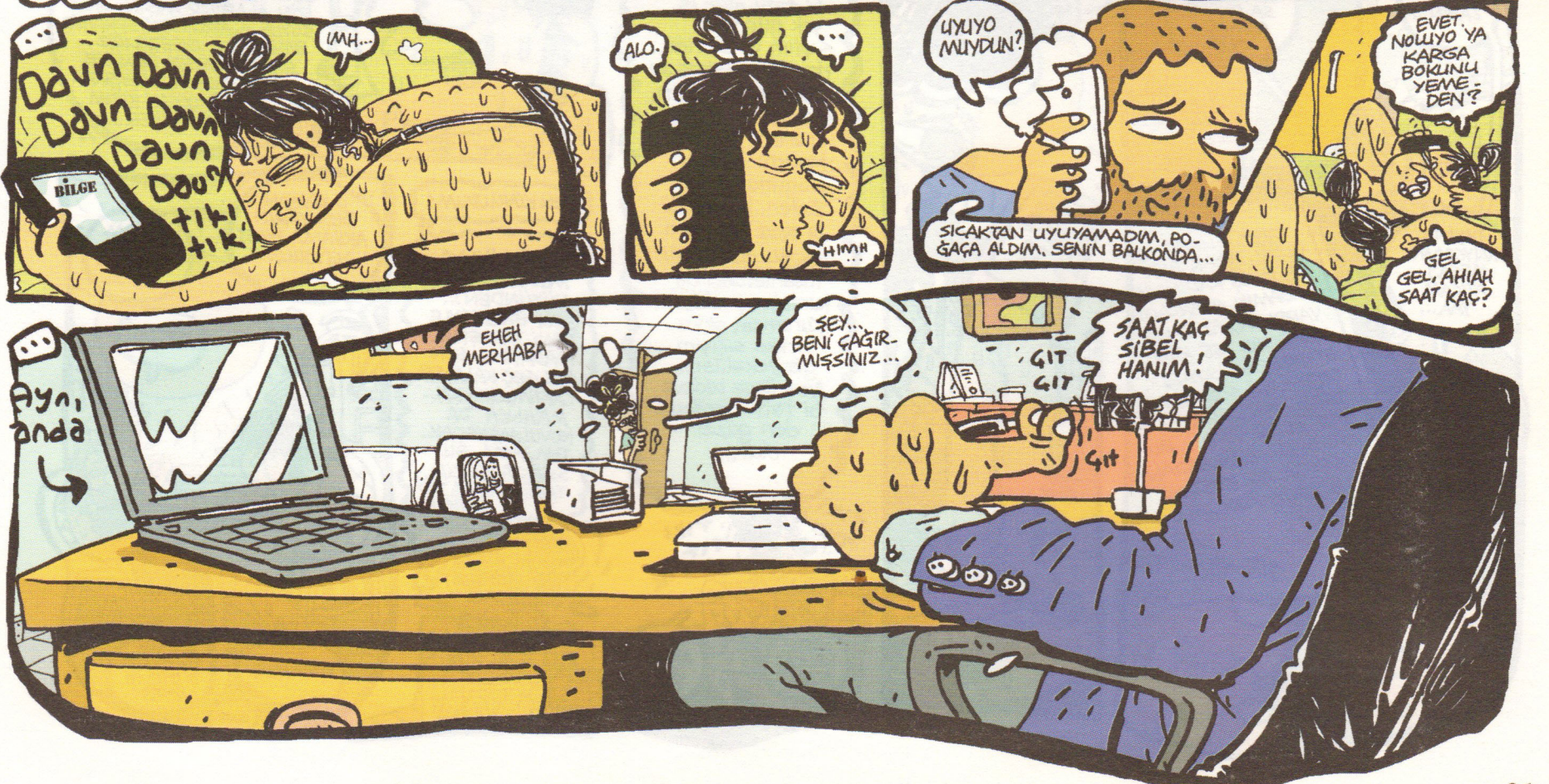
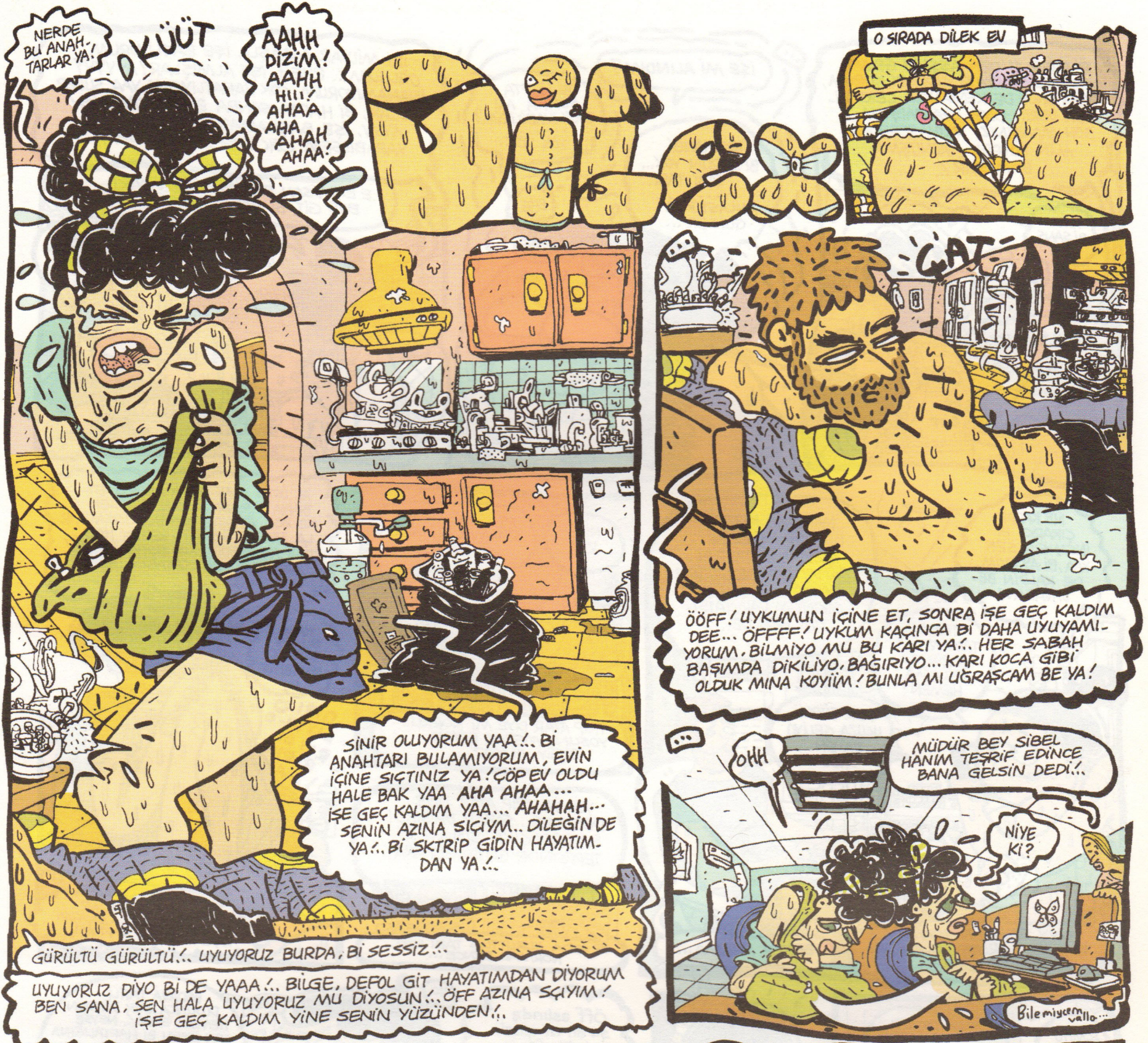
Sadede gelelim dedim ya
Kaymaklı değil de çikolatalısından
diyelim

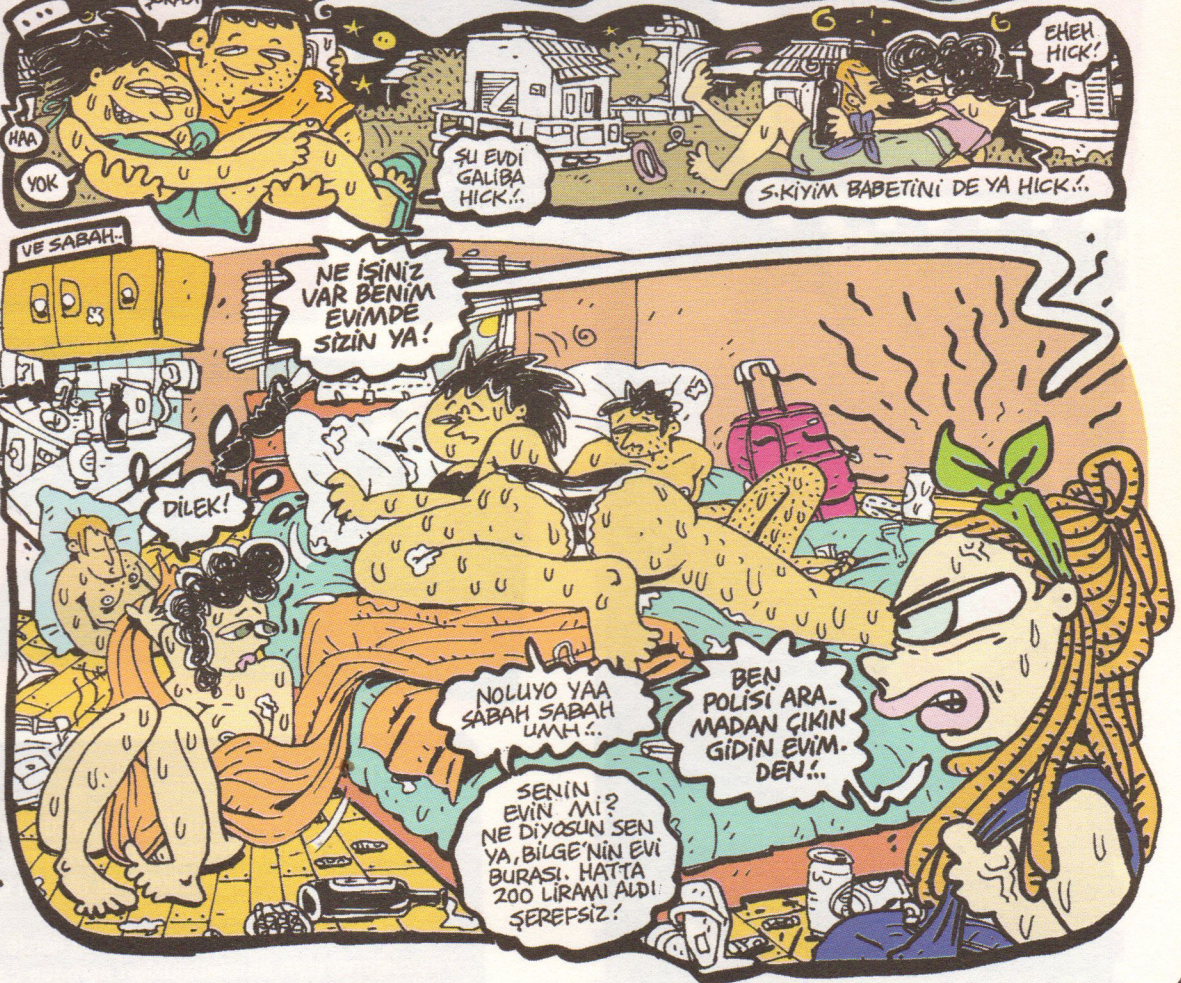
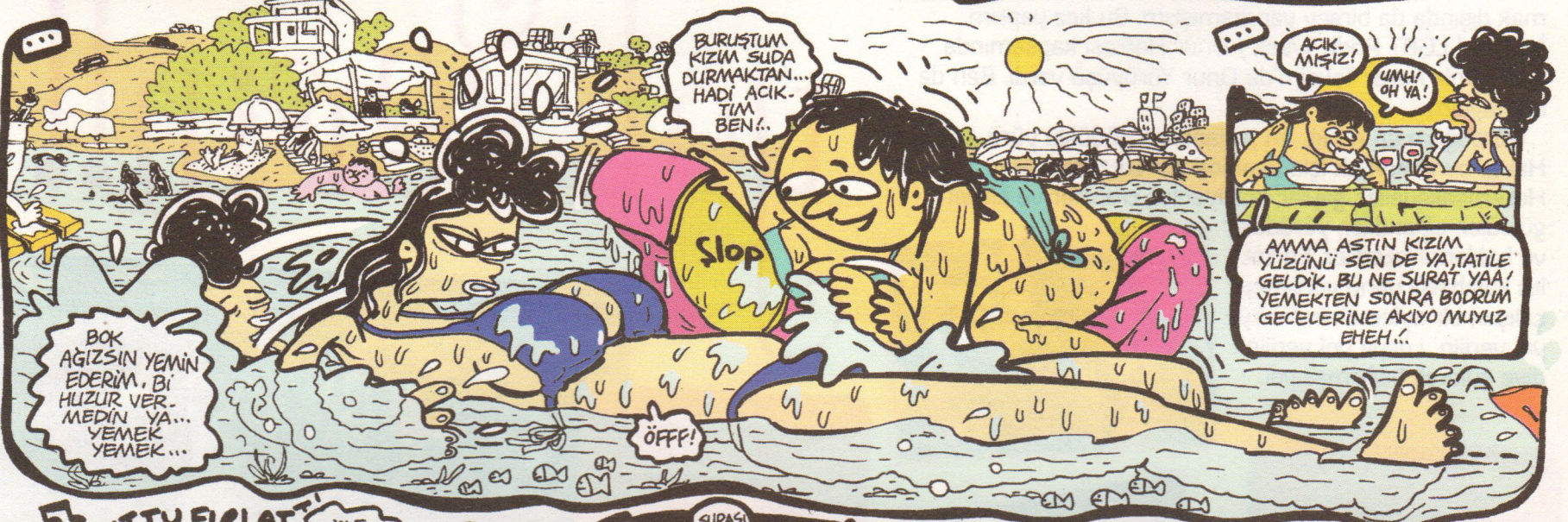
Hadi el ele verelim.
Yiyelim içelim gezelim sevelim
Bir tek payemizi hak etmeyene
vermeyelim ki

Kendimizi kendimizden
Dilimizi kemiğinden
Gözümüzü özümüzden görelim.
Hepimizin içinde bir kadın var
Hepimizin içinde bir de erkek
Arası var mı tartışılır, ama
hahamın karısı bu ara pişiriyor kek
Bu yüzden savaşma, ama seviş
Asıl banıştır diriliş
Yoksa hepizin yeni adı olur sonra
sindirilmiş geviş.

Terzi yamağınız
Barbaro Şansal

İpek Özsüslü

Tanla Silay

i*ne'ye yol verin!!

Homofobik değilim ama şimdiye dek homofobik olmak dışında da birşey yapmamıştım. Bu kez yaptım. İstanbul LGBT Pride Week / Onur Haftası kapsamında geçtiğimiz Pazar Taksim'de Onur Yürüyüşü vardı. Ben de oradaydım.

Gördüğüm en renkli, en janjanlı, en düdüklü yürü-yüştü. Hatta oynamamak için kendimi zor tuttum. Heteroseksüeller, gaylar, lezbiyenler, translar ve aileleri güldüler, eğlendiler, yürüdüler ve haklarını istediler. En tatlısı kalabalığı yarıp yürümeye çalışan bir eylemcinin "i.neye yol veriiin i.neye yol veriiin" diye gülerek bağırmasıydı.

Janset Karavin

İlk defa katılıyorum hem transeksüelim hem lezbiyenim. Bence bütün heterolar da katılmalıydı. Çünkü onlar homofobik olabilirler ama biz heterofobik değiliz.

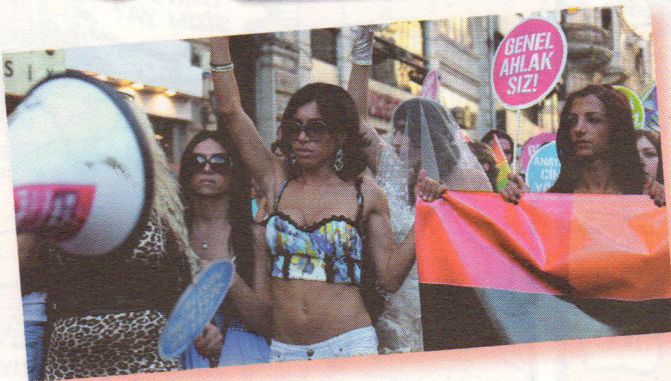
Deniz

Ben Avrupa'da da katıldım birçok yürüyüşe onlar daha koordinasyonlu daha gösterişli. Herkes bir ağızdan bağırıyor. Normal insanların hakları neyse farklı insanlarınkiler de öyle olsun.

Adımı vermek istemiyorum.

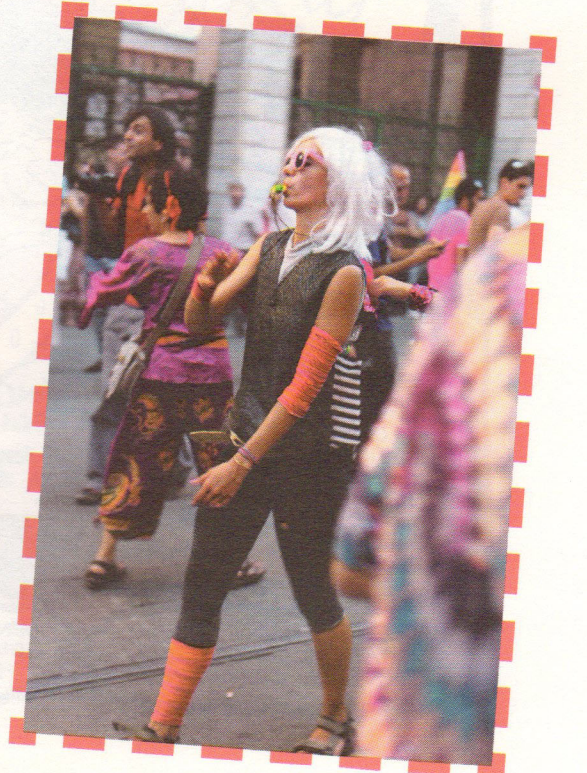
Eşcinselim, lezbiyenim, özgürlük istiyorum sadece.

Ben 7 senedir geliyorum. Şimdiye kadar ki en kalabalık yürüyüş. Eşcinseller dışındaki insanların da olması olumlu bir gelişme bence. Hayal gibi görünse de anayasal haklarımızı uzun vadede alacağımızı düşünüyorum.

Gonca

İstanbul'da yaşıyorum. 6 yıldır yürüyüşe katılıyorum. Bence daha güzel daha gösterişli eğlence havasında olabilir. Diğer ülkelerde olduğu gibi.. Çıplak yürüyenler var? Şimdilik biz o kadar yapamayız da ilerde belki. Yaşadığımız tüm olumsuzlukları aşmaya çalışıyoruz yavaş yavaş başladık.

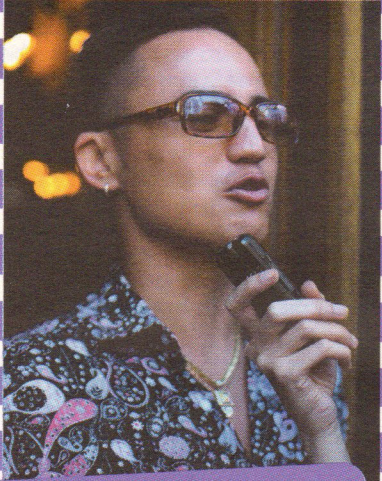
Muhammed

Özel bir şirkette ithalat bölümünde çalışıyorum. Yoğun katılımın olması beni sevindiriyor. Hiçbir hakkımız yok insanlar ayırım yapmasınlar yeter. Çalıştığım yerde çok rahatım. Açıkça dile getirmesem de rengim belli. O yüzden bana bir sıkıntı yaratmadı. 10 yıldır aynı yerde çalışıyorum. Ailem burada değil ben yalnız yaşıyorum. Onlara direk olarak söylemedim ama anlıyorlar. Evlilik konusunda net kararlarım olduğunu söyledim. Hayat herkesin istediği gibi olsun. Hayat kimseyi yormasın, üzmesin. Başka ne söyleyebilirim?

Hayat kimseyi yormasın

Ecem: "Psikolog psikolog dolaştırıldım." 23 yaşındayım. 17 yaşında açıldım yani kendimle barıştım. Onun öncesinde farkındaydım tabi de zorluyordum erkeklerle. Falan. Kendimi cinsiyetsiz hissediyordum. Evliliğe de aileye de karşıyım. Ailem de biliyor durumumu. Aile kurumunun bu kadar yüceltilmesine karşı çıkıyorum. Türkiye'de aile tam ilk açıkladığımda 2 yıl resmen işkence gördüm. Ben bunu kolog dolaştırıldım ve onlar fazla para almak için bir sürü şey uydurdular aileme. Aileme farklı bana farklı konuşular. Çok baskılandığım için internetten birilerini bulmaya çalıştım ve hepsi erkek çıktı. Şantaja uğradım 2 kere. Ben İstanbul'dayım ve çok şanslıyım. 17 yaşında Lambda'ya gel- asosyaldım sürekli bilgisayarda oynuyordum. Şu anda çok mutlu bir insanım. Bu kadar dram yeter şu an buradayız ve çok eğleniyoruz. Ailemle de şu an çok iyi ilişkilerim. Kendimle ve cinselliğimle barıştım. Arkeoloji okuyorum.

Bulut

Aslında Rusyalıyım ama 7 yıldır İstanbul'da yaşıyorum. Özel sektörde çalışıyorum. Konuşma terapistiyim. Konuşma özürlü çocuklarla çalışıyorum. Yürüyüşe 4. katılışım. Her sene daha güzel daha kalabalık oluyor. Anayasada eşitlik istiyoruz, evlenmek, çocuk sahibi olmak istiyoruz.

Çocuğunuz eşcinsel demek kolay değil

Ailelere ulaşmak kolay değil. 50-60 yaşlarında bir anne babanın yanına gidip çocuğunuz eşcinsel demek kolay olmayabiliyor. Çocuğunuz eşcinsel lütfen ona şiddet uygulamayın diyemiyorsun. Böyle bir şey söylediğinde büyük bir direnç görüyorsun. Ailesi tarafından kovulanlar yanında çocuğu iş yerinde bir ayrımcılıkla karşılaştığında iş yerindeki patrona karşı çocuğunu yalnız bırakanlar var. Ciddi şekilde bir seks işçiliği problemi var. Seks işçiliğinin görünür olarak yapılamadığı ve istihdam sağlanamayan şehirlerde aileden gördükleri şiddet neticesinde büyük şehre göç problemi var. Aileler eğitim ve iş hayatı sürecinde yalnız bırakmamalı çocuklarını. Şu önemli bir örnek, son birkaç yıl içerisinde ailesi yanında olan trans veya eşcinsel arkadaşlar eğitim hayatlarına devam edebiliyorlar. Aile desteği dönüm noktası yaratabilecek bir destek.

Nejat Ünlü

Pozitif Yaşam Derneği başkanım. İlk Pride'lardan bu yana çok değişti. İlk yıllarda 10-15 kişiyle yürüyorduk şimdiyse 10 binlerce insan yürüyor. Bu büyük bir başarı. Görünürlük çok önemli belki bir çok şey henüz elde edilemedi ama. Bu kadar insan varolduğunu söylüyor. Haklarını talep ediyor. Süreç uzun, yorucu ama kurtuluş herkesle beraber olacak. Bütün azınlıklar hatta çoğunluk hep beraber özgürleşecek. İnsanlara sokağa çıkacak enerji gelmesi birbirine güvenmesi ve dayanışma içinde olması çok önemli. Artık insanlar hem kendilerine hem de eşcinsel harekete güveniyorlar. Artık her şeyi kadın cinayetlerini, transeksüel cinayetlerini açık konuşabiliyoruz. Eskiden bir Bülent Ersoy bir Zeki Müren bir de ben diye düşünüyorduk. Oysa şimdi ama kapalı kapılar ardında ama açıkça yüz binlerce insan bunu yaşıyor.

Bülent ERSOY da burada olsa güzel olmaz mıydı?

Olabildi tabi ama kendi tercihi. Bülent Ersoy hiçbir zaman kendini aktivist olarak ifade etmedi. Transeksüel olarak da ifade etmedi. Varoluşunu bile kabul etmedi. O yüzden olmasa da olur.

Şunun için sordum, olması onu bizim gözümüzde yüceltirdi.

Ünlü isimlerin bu tarz gösterilerde olmasını şu açıdan istemiyoruz bütün dikkatleri ve mesajı üzerine çekiyor. Bireysel olarak tabi ki burada olması çok önemli ama o zaman bu insanlar ver- mek istedikleri mesajı veremeyecekler geri planda kalacaklardı. Burada da bir sürü transeksüel arkadaşımız var ve Bülent Ersoy'dan hiçbir farkları yok.

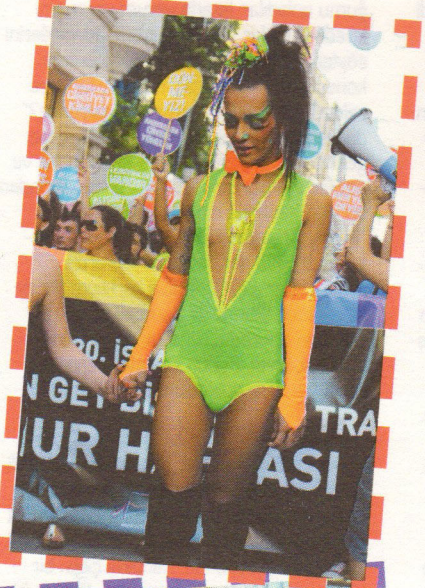
Kemal Ördek

Ankara'da yaşıyorum. 6 yıldır İnsan Hakları Savunuculuğu yapıyorum. Çeşitli örgütlerde çalıştım. Şu anda Uluslararası Trans Örgütünde yönetim kurulu üyesiyim. Polis şiddeti, işkence kötü muamele bütün bunlarla beraber politik olarak tanınmama ve yasal mevzuatta hiç bir değişiklik olmaması başlıca sorunlarımız. Özellikle trans bireyler üzerine bir- şeyler söylemek istiyorum. Birincisi nefret cinayetleri. Polisin şiddet uygulaması ve keyfi tutuklamalar ve para cezaları var. Bunlar son derece ağır bir şekilde yansıyor trans kadınlara. İstihdamda eğitimde ve barınma hakkında sorunlar var. Ayrımcılığa karşı bir yasa çıkarılması, nefret suçlarına karşı bir yasa çıkarılması ve lgbt bireyler için medeni kanun çıkarılması, iş kanunu çıkarılması gibi düzenlemeler gerekiyor. Bunun birebir sokağa yansması konusunda mevzuat yeterli olmayacaktır. Hükümetin politikalarını dönüştürmesi ve değiştirmesi gerekiyor. Polisten başlayarak, yargı ve hatta bakanlar için bir eğitim sürecinin başlaması gerekiyor. Bu eğitim süreci olmadıkça süreç mevzuat uygulanmayacaktır. Toplumsal dönüşüme hükümetin önderlik etmesi ve birebir lgbt örgütleriyle dayanışma içinde olması lazım.

Seyhan Arman

Oyuncu ve insan hakları aktivistiyim. LGBT Pride'in 20. yılı bu yıl tabi bizim için çok önemli. İlk yürüdüğümüzde bu kadar kalabalık değildik. Bu yıl ki bu kalabalığın sebebi insanların artık görünür olmaya başlaması.

Benim için en önemli şey insan olduğumuzun unutulmaması. Diğerleri daha sonra gelecek, insan haklarını sağladığımız zaman zaten her şey çözülmüş olacak. En önemli şey anayasaya cinsel yönelimle ve cinsiyet değişimine ilgili maddelerin eklenmesi. Bu maddeler eklenmediği sürece transeksüel cinayetleri devam edecek. Katillerimizin saçmasapan bahanelerle ceza indirimi almalarını istemiyoruz.

Platonîğe mektuplar

Sevgili Dilber Abi, ben bir bankada memur olarak çalışıyorum. 27 yaşımdayım. Oldukça güzel ve bakımlı bir genç kıyım. Etrafımda dolanan onlarca erkek var ama ben de platonik aşkın ağına düşmüş bir zavallıyım. Ben şefime aşığım. Şefim Eşref 33 yaşlarında bekar yalnız yaşayan biri. Duygularımı belli edemiyorum çünkü gurur yapıyorum ya reddedilirim diye korkuyorum. O da bana karşı ilgili, şakalaşıyoruz ama o herkese karşı öyle gibi geliyor. Bazen beraber arşive iniyoruz. Başbaşa kalabildiğimiz tek yer arşiv. Geçen gün masasına gitmiştim serçe parmaklarımız birbirine değdi. 5 saniyelik bir şeydi ama sanki bütün bankadakiler sustu dünya durdu o anda. Kışın sarı bir kazak giymiştim Eşref çok yakışmış dedi diye haftada 2-3 giymekten kazak eridi desem inanır mısınız. Öğrendiğime göre hayatında kimse yokmuş. Bir banka yemeği sonrası topluca evine gitmiştik. Hemen banyoya girdim tek diş fırçası vardı. Kadına ait ne bi krem ne başka bişey yoktu. Çaktırmadan odasına baktım kirli çoraplarını yerde görünce acayip mutlu oldum ayrıca yatağın kenarına atılmış kirli boxerı görünce dünyalar benim oldu. Kirli bir donu görünce bu kadar sevineceğime rüyamda görsen inanmazdım. Bunlar hayatında bir kadın olmadığının kanıtlarıydı. Sabahları günaydın diye mesaj atıyorum sonuna da smile koyuyorum o başta koymuyordu sonra 2-3 paragraflı smile'lar koymaya başladı. Bilmem ki o da bana karşı bir şeyler mi hissetmeye başladı.

Rumuz: Ana kasa

Sevgili Ana kasa, doğru yoldasın.. Kazağının eridiğine inanırım. 15-20 tane sarı kazak alarak bu sorunu çözebilirsin. Smile konusunda haklısın 2-3 paragraflı smile onun da boş olmadığı-nın göstergesi gibi değil gibi.

Öncelikle derginize bayıldığımı belirtmek isterim.

Yüreğinize kaleminize sağlık Dilber abim. Abilerin abisi Ben 42 yaşında bir ev kızıyım ve ben de yengemin kızına aşığım. Birkaç tane erkek arkadaşım oldu ama pek uzun sürmedi, isteyenlerim de oldu hiçbirini istemedim. Bir bayram tatilinde yengemlere gitmiştik, sohbet muhabbet derken laf uzadı, geç bir saat olunca da yatıya kalmamız için ısrar ettiler. Ev kalabalık yatak sayısı ise sınırlıydı. Biz de yengemin kızı Nursaç ile beraber aynı yatakta yatmak zorunda kaldık. O gece onlar oldu. Ben Nursaç'a karşı daha önce hiç kimseye beslemediğim duygular beslediğimi anladım.

Sabaha kadar gözümü yummadım ve Nursaç'ı izledim. Arada yastığa akan salyalarını sildim. O gecenin sonra Nursaçla neredeyse hergün görüşüyoruz. Face'de ekleştik. Reelde görüşmezsek Face'de konuşuyoruz. Duvarında beğenilmedik tek bir fotoğraf, video, özlü söz bırakmadım. Hatta dün Emir'den Sudan Sebep şarkısını paylaştı. Beğenip kalp koydum, şarkının sözleri bana bir işaret verir gibiydi. Haftaya beni ağda yapmaya çağırdı. Çok heyecanlıyım. Ne yapmalıyım?

Rumuz: GEL GEL GEL GÜZELİM, GEL GEL ACIMAYACAK

Ağda mı? Enteresan.. Bence ona hediye olarak bir epilasyon aleti alarak başlamalısın.. Seviyorsan git konuş bence..

da trenin düdüğünden net olarak duymadım. Acaba abla değil de bla bla bla demiş olabilir mi diye düşünmeden edemiyorum. Belki de aba dedi. Sesli düşünüyorum abadan türetiyo-rum abayı yaktım bile demiş olabilir. Sizce nedir durum?

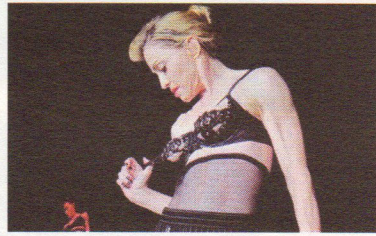
Rumuz: TREN, ÖPSÜN BENİ ZEKÜMREN

Sevgili Tren, Öpsün Seni Zekümren, ilk yapacağın şey abonman almak olsun. Makasçaya gelince, abla da demiş olabilir, aba da olabilir, bla bla bla da olabilir. Makasçılann ne diyeceği hiç belli olmaz.

M.

zekiye zümrüt

80'li yılların sonu ve biz ailecek Avustralya'da yaşıyoruz. Hemen İngilizce öğrenmiş ve anadilim olan Türkçeyi aynı hızla unutmuşum. Küçük bir aileyiz sadece iki kız kardeş. Ablamla aramda on yaş var ve o benim gözümde uzun sarı saçları ile tam bir kadın. Odasının tüm duvarları Smash hits müzik dergisinden çıkan posterlerle kaplı. Benim odamın duvarları ise bombos. Aslında herhangi bir sanatçının hayranı olmak için bile daha çok küçüğüm. Ama Madonna ve Micheal Jackson'ı tanıyorum. Özellikle Madonna'nın "True Blue" ve "Who's that girl?" şarkılarını ezbere biliyorum. Arada ablamın liseden arkadaşları geliyor ve dans koreografileri hazırlıyorlar. Ama benim katılmama imkan yok; benden çok uzunlar, hatta dev gibiler. Türkiye'ye döndüğümüzde bu sefer ben arkadaşlarıma Madonna'nın "Fever" adlı şarkısını canlandırıyorum. Dolayısıyla bu şarkıların bende yeri bir ayrı. Madonna her ne kadar vahşi kapitalizmi savunur gibi "Ben maddiyatçı bir kıyım" diye bağırıyor da onu bir dansçı olarak beğeniyorum. Zaten kariyerinin başında, ilk New York'a gittiğinde dansçı olmak istemiş. Zaman zaman dans ederken seksi çok mu kullanıyor diye düşünsem de, dansın zaten seksi bir şey olduğu aklıma geliyor. Hatta belki Woody Allen'in seks için dediği dans için de geçerlidir. "Seks ne kadar pis ve yaramaz ise o kadar iyidir." Belki dans da ne kadar seksi olursa, o kadar eğlencelidir. Bende Madonna'yı bir kere olsun sahnede dans ederken seyretmek istiyordum. Peki niye bunca yıl Türkiye'ye hiç gelmemişti?

Müslümanlar'dan mı çekiniyordu? Zaten artık Micheal da ölmüştü ve geriye bir tek Madonna kalmıştı. Derken geleceğini duyduk. İnanılır gibi değildi. Fakat bileter hem pahalıydı, hem de hemen tükenmişti. Konserin olacağı gün hamile bir arkadaşım ile sahilde sakın sakın yürüyorduk. Birden konserin o gün olduğunu farkettim. Etrafımızdaki herkes bileterini almış, erkenden konsere gidiyordu. Arkadaşım bebek beklediği için gidemiyordu, peki ya ben? Hamile bile değildim... Bunun üzerine ne yapıp edip akşam konsere gideyim diye karar verdim. Bileti olmayan başka bir arkadaşım ile son dakika ucuz bileti bulmaya çalışacaktık.

Fotokopi Bilet

Metro ile 20:30'a doğru Seyrantepe'ye gittim. Vagonlar konsere gidenlerle doluydu. Bilet alanlar da vardı, benim gibi olmayanlar da. Madonna'yı dinlemeyen ve bu sebeple evine gidenler de vardı. Metrodan tam stadın kapısına çıktığımda baktım ki etrafta kimsecikler yok. Herkes çoktan içeri girmişti ve havada bir sertlik vardı. Dışarda bir tek karaborsacılar, son anda bileti almaya çalışan bir kaç kişi ve güvenlik görevlileri kalmıştı. Şansa hemen arkadaşımı ve onun beraber geldiği grubu gördüm. Tanıdık karaborsacılarla pazarlık ediyorlardı. Bir an önce içeri girip önlere doğru ilerlemek istiyordum. Fakat tribün, saha içi, A kapı, B kapı bir sürü değişik bilet vardı. Umdüğumdan daha karmaşıktı her şey ve konser bulamak üzereydi. O sırada bir grup tanıdık ve biletsiz insan daha geldi. Bir an panik oldum ve tek başıma hareket etmeye karar verdim. Gruptan ayrıldım ve tek başıma bir karaborsacıyla pazarlığa başladım. Benden 300 lira istedi. Bir laf kalabalığı ve alavere dönüyor gibiydi. 170 liraya anlaştık. Son 20 lirayı verirken tereddüt etsem de sezgilerimi dinlemedim. İlk güvenlik kapısından bileti gösterip geçtim. Sonra diğer kapıya geldiğimde bileti okutmam gerekiyordu ama bileti kullanılmış çıktı. Öylece tek başıma dışarda kaldım. Fena kızıklanmışım. Görevlilere durumu anlatsam da yapabilecekleri hiçbir şey olmadığını söylediler. Büyük bir kalabalığa işaret edip onları da aynı durumda olduğunu belirttiler. Tam bir kabustu. Fotokopi bir bileti aldığımı anana-

miyordum. Sanki Türkler olarak her şeyin fotokopisini çektiğimizi bilmiyordum. Bu sırada Madonna sahnede artık bilmem kaçınıcı şarkısını söylüyor ve insanlar deli gibi bağırıyordu. Değişik kapılara gidip yalvardım. Kimse gözümün yaşına bakmadı. Bir ara turnikelerin üzerinden atlayıp içeri kaçmaya çalışsam da güvenlik beni dışarı çıkardı. İçerideki arkadaşlarımı aradım. Geride bıraktığım arkadaşım bile son anda biletix'ten resmi bir bileti alıp içeri girmişti. Onlardan hiç ayrılmamalıydım, ne kadar kafasızım diye kendime çok kızdım.

Loca

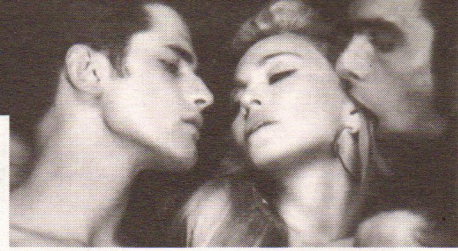
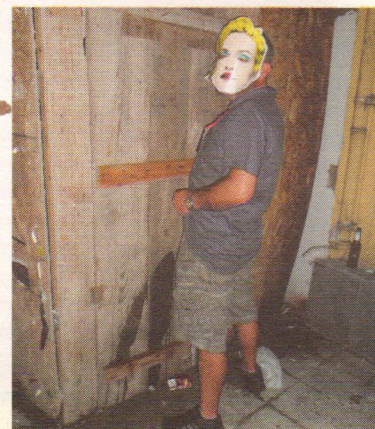
Derken bir adam bana yaklaştı ve locada bir bileti olduğunu söyledi. Beni sahte bileti alırken de görmüş, acımasıydı. Beraber G kapısının locasına doğru koştuk. Bu sefer bileti okutup tam içeri girmeden bir kuruş bile veremeyecektim. Benden 400 lira istedi, paramın olmadığını ve en fazla 100 daha verebileceğimi söyledim. Anlaştık ve içeri girdim. Loca fena bir yere benzemiyordu. Garsonlar ellerinde tepsiyle meyve servisi yapıyorlardı. Çilekler havada uçuyordu. Bir kapıdan içeri doğru daldım. Herkes güzel güzel oturuyordu. Fakat sahne çok uzaktı ve Madonna küçücük görünüyordu. İnebildiğim kadar aşağı inip boş bir yere oturdum. Bir süre buradan konseri seyrettim. Sonra böyle hiç tadı olmadığına karar verip kalabalığın içine doğru indim. Fakat şimdi de insanların arasında sıkıştı kalmıştım. Derken önümde bir adam "tuvaletten dönüyorum" diyor ve ön tarafa doğru ilerliyordu. Ambulansın arkasına takılır gibi arkasına takıldım. İnsanlar onun kız arkadaşı olduğumu zannediyor, tüm konuşmayı o yapıyor ben de hemen arkasında açtığı yoldan ilerliyordum. Dönüp baksa "sen kimsin" derdi herhalde... Bir noktada koştuk ve ben de aynı yalanı söyleyip biraz daha öne doğru ilerledim. İnsanlar bana haklı olarak kötü kötü bakıyorlardı. Derken önlere üniversiteden tanıdığım bazı tipleri gördüm. Fakat aynı anda karşıma bir barikat ve güvenlik görevlisi çıktı. Ona da tuvaletten arkadaşlarının yanına dönmeye çalıştığımı söyledim. Kaybolmuş kız numarası başarılı olmuş olmalı ki, adam bana onun adını versem yan kapıdan geçebileceğimi söyledi. Yaptıklarımdan gurur duymuyordum ama Madonna da her zaman İstanbul'a gelmiyordu...

VIP

Güvenlik görevlisinin adını verip onun beni gönderdiğini söyledim; yemedi. Derken bir anda o güvenlik görevlisi belirdi ve beni geçirdi. Çok sevinmiştim. Adamı facebook'tan ekleyeyim de tekrar tekrar teşekkür edeyim diye düşündüm. Ne de olsa adını soyadını bir güzel ezberlemiştim. Bu yer oldukça ferahtı. Sosyal medya üzerinden bir kaç isim gözümü çarptı. Gülben Ergen de uzun sarı saçlarına rasta yaptırmış, önlere dans etmekteydi. Böylelikle buranın VIP olduğundan emin oldum. Sahnenin ortasına doğru ilerledim ve konseri seyretmeye başladım. Ama VIP'de olmama rağmen hiç keyfim yoktu... Aklım çöpe atıldığı 170 lira ve satıldığı arkadaşlarımdaydı. Tek başına VIP'de olmanın ne anlamı vardı? Neyse Madonna'yı bayağı yakından görmüş oldum. Çok zayıflamıştı. Yine de hala güzel dans ediyordu. Bir ara yine sağolsun bize meme ucunu gösterdi. Dansçıları da dünyanın dört bir yanından gelmiş olmalıydı.

Midye Dolma

Konser bitince ortalık yine kanıştı. İzdahamdan kendimi merdivenlerden tırmanarak zor kurtardım. Metroyla Taksim'e giderken hala konserin dedikodusunu yapacak kimsem yoktu. Telefon kulübesinden arkadaşlarımı aradım. O sırada karşımda karanlık bir kuytuda Madonna maskeli bir adam bana bakarak

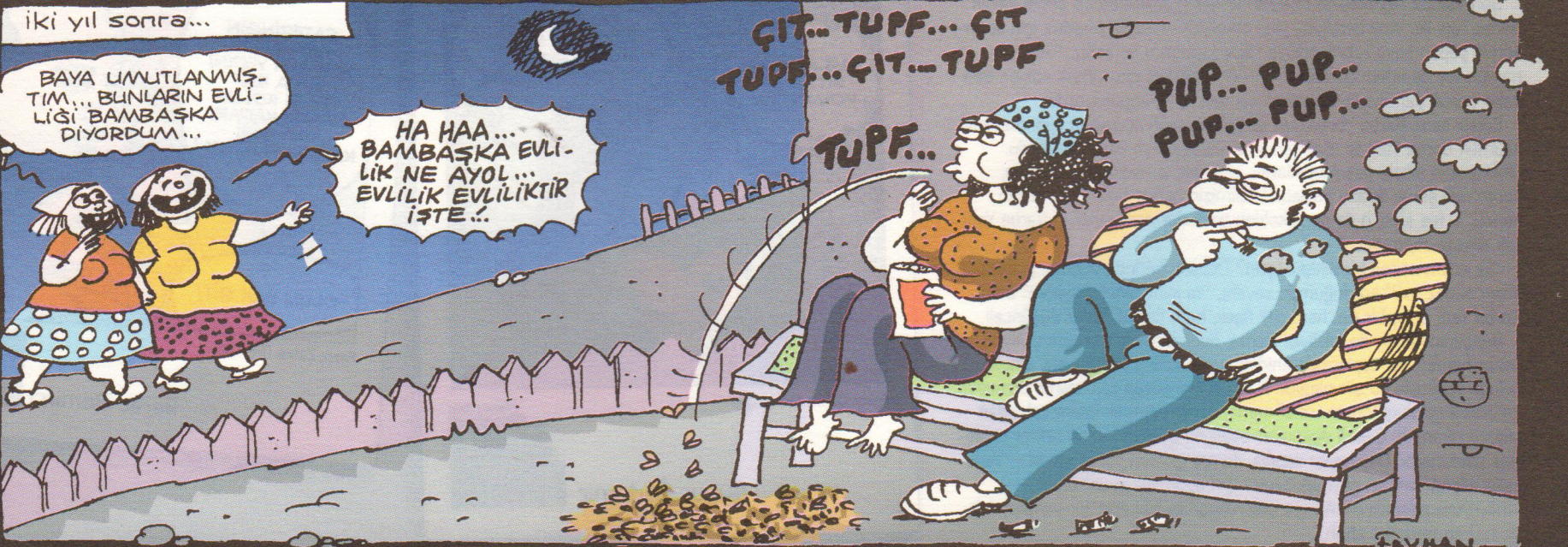
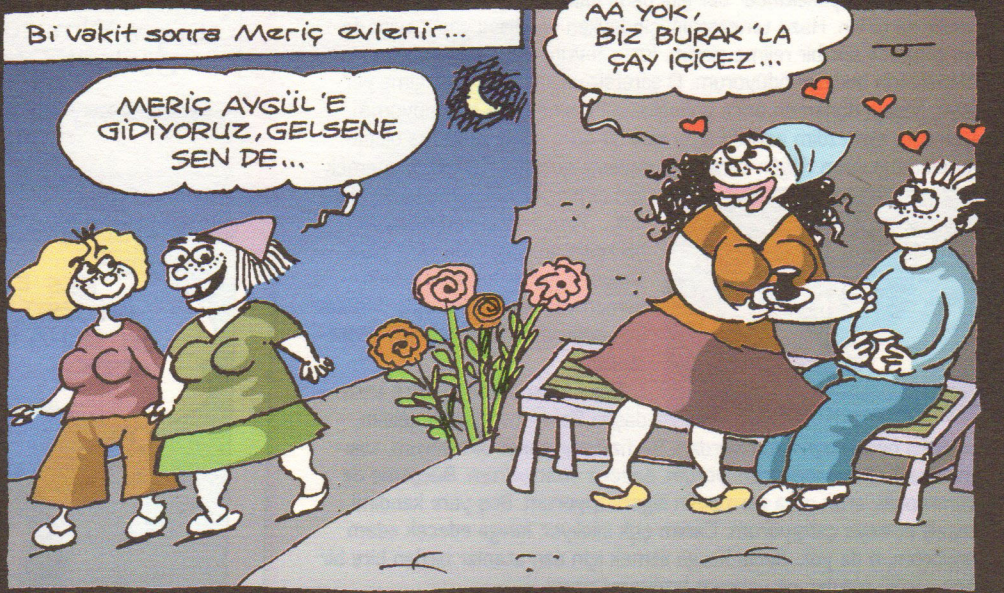
ışiyordu. Arkadaşlarım Tünel'de bir bardaydı. Keyfim olmadığı için eve gitsem daha iyi olacağını düşündüm, ama karnım çok açtı. Çiçek Pasajı'nda satılan sıcak midye dolmalara doğru koşmaya başladım. Midye yerken başımdan geçenleri orada çalışan arkadaşlara anlattım. Giden 170 lirama üzüldüler ve bana fazladan midye dolma ısmarladılar. Derken bir baktım Madonna'nın bir grup dansçısı sokaklarda bağırış çığırış koşturuyor. Tam arkalarından koşacaktım ki arkadaşımın beni beklediği bara girmezler mi? Onlarla tanışmalıyım diye düşündüm. Zenci dansçı kıza nereli olduğunu sordum ve soğuk bir tavırla "Los Angeles" dedi. Ya konser sebebiyle ya da onlar orada diye sürekli Madonna çalışıyordu. Bu durumdan sıkılıyor olmalı diye içimden geçirdim. Daha sonra dışarda başka bir dansçı ile karışlaştım. Bu çocuk Hawaii'liydi ve daha sıkı kanlıydı. Ona "bir dansçı Madonna ile dans edecek seviyeye nasıl gelir?" diye sordum. Bana turne zamanları casting yapıldığından ve öylelikle seçildiklerini anlattı. Bir film için yapılan oyuncu seçimi gibiydi. "Peki 'O' mu sizi seçiyor?" diye sordum. "Evet 'O' " dedi. Sonra onları İstanbul'da en sevdiğim gece kulübe davet ettim. Türk bir rehberleri olup olmadığını sordum. Yanlarında kimse yoktu. Onun üzerine bu işe ben soyundum.

Paparazzi

Madonna'ya aralarında "M." dediklerini farkettim. Oradan hep beraber çıktık. M'in saçını yapan Andy, bir gay kulüp araştırmış ve ısrarla oraya gitmek istiyordu. Hawaii'li dansçı Pono da gay olduğunu fakat illa gay bara değil, daha çok benim onları götürmek istediğim yere gitmek istiyordu. M ile kim daha eskise onun dediği oluyor heralde diye düşündüm. Bir yandan köşede çalgıcılar ve Paparazziler onları bekliyordu. Dansçıların biri kamerayı itmiş ve sonra basıp gitmişti. Yönetimden bir kız bayağı panik oldu, tak-silere binildi, sonra inildi, arkadaşlarını orda bırakıp bırakmama konusunda karar veremediler. En sonunda istiklal'e doğru yürümeye başladık. Paparazziler peşimizi bırakmıyordu. Ben bir noktada televizyonda gördüğüm gibi kafamı hırkama örttüm. Zenci kız da beni taklit etti. Türkçe bilmiyor gibi davranıyordum, ama nasılsa Türk olduğumu anladılar. İsrarla yorum yapmama istedikler, ve bir şey söylesem gideceklerini söylediler. Bunun üzerine mikrofonlara konuştum: "Madonna'nın dansçıları bize saldırdı bu konuda ne düşünüyorsunuz?" dediler. Ben de "Siz de onlara saldırdınız, geldiklerine pişman edeceksiniz" dedim ve gittiler. Herkes çok sevindi. Fakat içlerinden bir kız (Madonna'nın yüz uzmanı) "Parmağımı tecavüz ettiler" diye bağırıyordu. Eyvah her şeyi abartan anıza Amerikalılar'a çatım diye korktum. Andy hala elinde iPhone ile Zambak sokaktaki Gay barı arıyordu. Nihayet orayı bulduk ama kapalıydı. Bunun üzerine onları en sevdiğim bara götürdüm.

Mini Müzikol

Yeni gittiğim mekan çok beğendiler, çok kalabalık değildi ve çok iyi müzik çalıyordu. Ve sonra orayı resmen dağıttılar, hepsi ayrı bir köşede deli gibi dans ediyordu. Zenci kız üstünü çıkardı. Herkes biraz soyundu. Kendimi çılgın bir Madonna klibinde gibi hissettim. Ben de bir masanın üstüne çıkıp onlara kendi dans hareketlerini gösterdim. Belki ertesi gün beni Madonna'ya methederler, o da benimle tanışmak ister diye hayal kuruyordum. Peki ben bu dans hareketlerini nereden öğrenmişim? O sırada bir kuşak olarak hepimizin biraz da Madonna'dan dans etmeyi öğrendiğimizi fark ettim. Şimdi onun dansçılarıyla dans etmek gerçekten çok zevkliydi. Bir anda İstanbul'da benim misafirim olmuşlardı ve onlarla sadece kendime özel bir partideydik. Müzik bitene kadar dans ettik. Derken gitme vakti geldi ve oradan tek başıma ayrılmak istemedim. Pono Çırağan'da onlarla kalabileceğimi söyledi. Artık kendimi iyice ekipten biri gibi zannediyordum. Hep beraber Çırağan'a gittik. Belki ertesi gün beni Madonna ile tanıştırdı ve onlarla yola devam ederdim ...

Meltemler gibi esiyoruz

Camdan dışarı bakıyorum. Ceviz ve kayısı ağaçları meyvelerini büyültmeye çalışıyorlar. Kimseye sormadan, kimseden bir şey istemeden, mevsimini şaşırmadan. Geçen yaz ceviz ağacı üşendi, tek bir ceviz bile yapmadı. Kimseye de hesap vermedi. Yolun karşı tarafında boş bir meydan, ötesinde iki kavak, birkaç zeytin ağacını görebiliyorum. Bugünlerde meydana müthiş bir faaliyet sürüyor, içi fayansla kaplı uzun bir bina yapılmakta. Anlaşılan birkaç sene sonra toprak göremeyeceğiz; her yerde mantar gibi biten çirkin binalar, bizim eseri-miz diye övünecek insanlar. Gece-gündüz devam eden inşaatın gürültüsü müdür benim sinirimi bu kadar bozan? Ceviz ağacının üstüne gak gak diyerek konan kargalar da acayip sinirlendiriyor beni. Zaten bunların yüzünden, evimi bir haftadır bir baykuşla paylaşıyorum. İki karganın pençesinden kurtarıp yarısı iyileşene kadar evime misafir ettiğim çirkin yaratık tarafından, istenmeyen kişi ilan edildim. Ben yokken meydana çıkıyor, evin her köşesini keşfediyor, tencerelerin içinden yemek yiyor, ben gelince rahatsız olup kin dolu bakışlarla "ne dolaşıyorsun ayakaltında" der gibi bana bakıyor. O kadar yüzüstü, bir o kadar da çirkin. Hazır tencerenin içindeyken yahnisini yapacağım da, bu günlerde sıkı bir rejime girdim. Kışın zeytinyağına bandırdığım ekmeklerin bedelini ödüyorum. O şerefsiz yağlar geldi göbeğime yerleşti; köşeyi dönerken önce göbeğim sonrasında ben görünüyorum. Çok dert etmezdim aslında ama kısa bir süre sonra kaynana olacağım-dan oğlumun düğün töreninde devamlı göbeğimi içime çekmemek için çirpiniyorum; yemek yok, alkol yok... "Aman sana kim bakacak, herkesin gözü gelinde olur" diye düşünen varsa, bilsin ki gelinin hemen yanı başına kurulup damadı ben doğurdum diye kendimi gösterdiğim.

Rejime başlamadan önce arkadaşım Saime'nin gazına geldim, sigarayı bırakmaya karar verdim. Bir haftadır paket almıyorum, taşı-mıyorum. Olmayınca içemiyorum, sadece otlanıyorum. Bütçeme de yararı oldu, artık para vermeden sigara içiyorum. Boş yere kendimi teselli etmeye çalışıyorum. Canım çok sıkılıyor, kavgaya edecek adam arıyorum, o da yok. Benle kavgaya etmek için can atanlar birden bire bir hoş görülü oldular, ne yapsam kızdıramıyorum.

Canımın sıkıntısını atlatmak için gazetelere bakıyorum, birkaç gün-dür devam eden kürtaj konusu, bugün de gazetelerin sayfalarını işgal ediyor. Sıkıcı oldu artık erkekler hadım edilsin Türkiye'nin gündemi değişsin.

Biraz nefes almak için bahçeye çıkıyorum. Boş ver diyorum hayat tam gaz devam ediyor; sigarasız da, çipurosuz da yaşanabiliyor. İki genç kız gülüşerek geçiyorlar önümden. Arkalarında birkaç genç, bisik-letleriyle yolun ortasında itişe kakışa gidiyorlar. Önümden bir velet elindeki poşeti havada çevire çevire geçiyor. Elindeki poşette taşıdığı kiraz ya da vişneyi eve hoşaf olarak götürecekti, dayak yemese iyi.

Sokağın ucunda seksen küsur Barba Yani görünüyor. İyice kambur-laşmış, elindeki poşetin içindeki ekmekleri zor taşıyarak ağır ağır, tökezleyerek geliyor. Barba Yani'yle tanışmamız beş sene önce Tepeköy'deki arazime ağaç dikmemle başladı.

Bu işi benim beceremeyeceğimi düşünerek bana yardıma geldi. "Ben uzaktan toprağa ne atsam yeşerir" diye bir tafrayla ağaçlarını dikti. Dört gün sonra keçiler tepelerini yedi. Keçileri ben sokmuşum gibi, Barba Yani bana çok kızmıştı da, fazla belli etmeden, geldi çitleri sağ-lamladı. On beş gün sonra dikilen ağaç değil de, kayık direği gibi sanki. Bu sefer öfkesini gizleyemedi; "senden bir bok olmaz" diyerek uzaklaştı.

Sonrasında Dereköy'de onarılan kilisenin açılışında bir araya geldik Barba Yani ile. Yine dertliydi, yine öfkeliydi. Kilisenin onarımı için spon-sorluk yapan beye tebrik ediliyor diye kızıyordu bu sefer. "Görüyor musun vre bu adam bir kilise yaptı diye herkes onu tebrik ediyor. Ben sekiz çocuk yaptım kimse tebrik etmedi" diye köpürüyordu.

Ertesi sene Barba Yorgo'nun şaraphanesinin açılışında aynı masada oturduk Barba Yani ile. Sağlığının bozulduğundan dert yanıyordu. Doktorların alkolü yasakladıklarını, artık hiç içmediğini anlatırken, Yorgo'nun şarap ikramı başladı. Hepimizin önüne birer dolu kadeh kondu. Ti ine afto, o da ne; alkolden uzak durması gereken Barba Yani tek dikişte aspro pato*.

"Be adam neden bir dikişte içtin? Dursun önünde yudum, yudum alsan olmaz mı?" sorduğumda cevabı, "Ya içine sinek düşerse" oldu. Barba Yani ilginç bir tip, hem deli fişek, hem filozof kadar düşünceli.

Bahçenin kapısında dikiliyor Barba, önce bir asker selamı çıkıyor, sonra hemen her toplantıda aniden ayağa kalkıp yaptığı gibi, soluk soluğa coşkuyla bir şiir okuyor. Daha sonra susup tek kelime etmeden defalarca gördüğümüz o tuhaf numaralarını yapmak üzere cebinden iplerini çıkarıyor. Çeşitli düğümler bağlıyor, gözüyor, ipleri tekrar ceple-rine dolduruyor. Dayanıyor kapiya, denize gidelim yarım saate... "Yedi, sekiz kiloluk sinariti çekmek benim için oyun vre oyun" diyor. Kırılıyorum gülmekten. Ah vre ada rüzgarları gibi dört bir yandan delilik estiren Barbalar ahhh...

*çipuro: yüksek alkollü bir rakı çeşidi
*aspro pato: fondip

Akşamsefası

KARİKATÜRLERİMİZDE OYNATALIM

Foto: Sibel Bozkurt

Büşra Yılmazoğlu-
Gökberk Damlar

Foto: Betül Yılmaz

Cihan Bilgen ve kızı

Foto: Feyhan Güver

Özlem Yılmaz

Foto: Gülay Batur

Pinar Sadık

Foto: Zehra Ömeroğlu

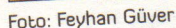
Aynur Özdemir

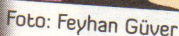
Foto: Zehra Ömeroğlu

Berat Demirci

Mehtap Kırık

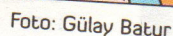
Sümerya Doğan

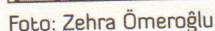
ilkin

Poyraz

Aynur Özdemir

Funda-Hülya Kardeşler ve Yeğen

Avrupa Kupası sağılsun, nere-
deyse bir aydır evimiz futbol sesiy-
le doluyor. Her akşam, belli bir
saatte (20:45) bu heyecanlı gürül-
tünün varolacağını bilmek beni
mutlu ediyor. Sırf televizyonu aç-
arak o aidiyet hissinden nasibimi al-
ıyorum. İlk başta grup maçlarında
olan rahatlık, bakalım görelim kim
nasılmış, ne varmış, kimler türemiş,
yakışıklı oyuncular neredeymiş,
yâğlı çıkma faslı sözkonusu.
Sonrasında ince gol hesapları,
sürpriz takımlar ve yavaş yavaş
ortaya çıkan favoriler. Eğer bu
kupaadıcı gibi Türkiye eksikse insa-
nın içi daha rahat oluyor, hovarda-
ca şunu ya da bunu tutabiliyorsun:
elenene göre yeni favorilerini seç-
yorsun. Mesela, Hollanda, aa evet
bu Gullit'in takımı, bu maçta onları
tutuyorum, ya da Çekoslovaklar
(evet, hala adamları "Çek
Cumhuriyeti" olarak algılamayı
beceremiyorum) bizim Türklere
daha yakın, onlardan yanayım gibi
kriterler yaratıyorsun kendince.

Futbolun sırf sesi beni şenlendirir. O arka planda inleyen stadın uğultusu, sunucunun seri monoloğu, anlatışının ritmi, sözlerini dinlemesem de eve bir sıcaklık, bir hayat katar. Şüphesiz futbolun bu içimi ısıtan sesi babamın futbol aşkından kaynaklanıyor. Acaba babası olmaksızın futbol aşkına sahip olan bir kız var mıdır ülkemizde? Yahut, şöyle sormalı: Futbolun babasıyla iletişim kurma olanağını sevmeyen bir kız var mıdır? Bunu değerlendirenler bilir: Onunla oyuncuları tartışmak, maçın polemiğini, gündemi ni paylaşmak, olduk olmadık saatlerde arayıp aklına takılan soruyu biricik ayaklı vikipedine danışmak... var mı bundan keyiflisi?

Daha geçen gün eşimle bir futbolcunun adını hatırlayamadığımızda hemen telefona sarılıp babamı aradım. Konuşurken ne kadar şanslı olduğumun farkına vardım, babam hayatta olduğu için, onun böyle zirzop nedenlerden arayabildiğim için. O an futbol konu değil, sadece bir vasiyattı. Farklı bir şehirde yaşıyor da olsa, babamla konuşmak, onun fikrini almak, ona duyduğum güvenin tekrar hissedip içimi rahatlatmaktı amaç.

Nasıl büyük bir şanstır bu, birine bu kadar güvenmek. Babam deyip de ondan sonra nokta koyabilmek. Başı paragraf, sonu nokta: Babam.

Ne büyük bir şanstır birinin gülmesinden bu kadar zevk almak, onu güldürmek için türlü maymunluklar yapmak, veya hiçbirşey demeden rahatça bir arada olabilmek...

Aslında futbol zevkim o kadar derin değil. ABD’de yaşadığım uzun yıllar boyunca futbolu okyanuslar üzerinden pek takip etmedim. Ama yurda, ya da babamın yanına dönünce, hep bıraktığım yerden - başlayabildim bu merak’a.

■ Mücadelenin ebediyeti milli karşılaşmalarda, kupa maçlarında daha da belirgin oluyor, biraz da o yüzden seviyorum onları. Anneannem hayatattayken de onunla Arkası Yarın’ları böyle paylaşırdık. Sömestr tatillerinde Türkiye’ye

döndüğümde altı ay aradan sonra Viktor n'apıyormuş, Niki'ye niye araba çarpmış, hiç zorlanmadan yakalar haber öncesi ritüelimize bıraktığımız yerden tekrar başladık.

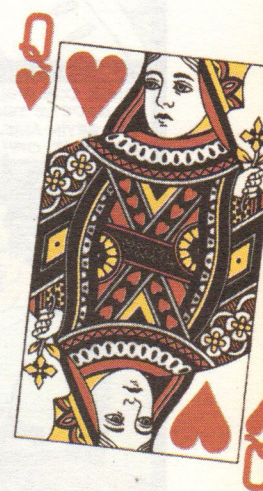
Babamla gittiğimiz maçlardan en çok aklımda bir Ankaragücü maçı kalmış. Öteki takımı hatırlamıyorum bile. Beton tribünlerin sadeliğini hatırlıyorum, ve seyircinin coşkusuyla hayata gelmelerini. İki saat boyunca şarkılar söyleyerek ayakta olmanın, binlerce kişiyle aynı hareketlere aynı tepkiyi vermenin getirdiği sarhoşluğu hatırlıyorum. Bu nedenle olacak, fazla lüksü olan spor etkinliklerini sevmem. Hele hele Amerikalıların biralı, dev ekranlı, reklamalı stadyum seyirciliği tüylerimi ürpertir. O gün heryerin erkek dolu olduğunu hatırlıyorum. Herkes erkek, testosteron tavan yapmış, ve kurtarılmış bölge olduğundan küfürün alası serbest.

Ama içim rahattı çünkü yanımda babam vardı. Bu arada babamın da içi rahattı, zira annemin sitemine maruz kalmadan sayıp sövabiliyordu. Belki de erkeklere mahrem bu mekânı infiltre etmiş olmanın gizli sevinci aklımda kaldı. Belki de hatırladığım şey, umumi alanların hala onlara ait olduğu yurdu-muzda bu en erkil yere "evlat" pasaportuyla girmiş olmanın tadıdır.

O zamandan beri çok şey değişti—Türkiye dünya sahasında hatırı sayılır bir ülke oldu, Türkiye içinde futbol seviciliği iyice çirkinleşti ve fanatikleşti, geçen seneye bu anladığım deneyimi tetepaklak eden bir gelişmeyle Fenerbahçe sırf kadınlardan oluşan bir stadyuma oynadı.... Kimbilir, şimdi anneleri futbol sevdiği için bu spor'a merak saran kızlar vardır. Kızım olursa onlardan biri de biz olabiliriz.

Futbol benim zaman makinem, kirlenmiş cicim, yabancı dilim. Seyrederken babamla beraber olduğumu hissettiren kutlu faaliyet. Hayatın akışında pekçok şeyi unuttup gidiyoruz. Ama mesela 1998 finalinde kim oynamış, Zidane'ın 2006'da Materazzi'ye attığı meşhur kafayı kimlerle seyretmişiz, onları hatırlıyoruz. Futbol afyon değil, vesile. Hem de hayatın adil olmadığını, daha iyi oynayanın hep kazanmadığını, ama can çıkmadan umudun çıkmayacağını öğreten vesile.

Ozan haklı ve dünya bir sahneyse hayat da bir oyun. Kah kıyasıya, kah gülesiyse. Biz ölsek de, yerimizi başka oyuncular alsada, oyun devam ediyor. Öyle ki, dünyayı bir şampiyona, ya da beyaz dizi gibi takip eden tannılar, yüz yıl aynı kal-salar da geri döndüklerinde bırak-tıkları yerden takip etmekte zor-lanmıyorlardı.

• Sizin hiç babanız yandı mı? Benim yandı. 19 yıl önce Madimak'ta 37 tane babam, 37 tane anam, kardeşim, 37 tane 'can'ım yandı. Yanıyor... yanıyor... yanıyor... yanıyor...
• Sivas sanıkları, yananlar kadar masummuş. Masumiyet

kavramı algısal, subjektif ve biraz da bireyseldir evet. Görecelidir yani. Ama bokunu da çıkar-mamak lazım hani!

• Cezaevi isyanlarından sonra, olaylar politik miydi değil miydi tartışmaları oldu ya; "kendi aralarında tutuşturmuşlar birbirlerini hah hah" dedi birileri hatta... Bakın bir kez söylüyorum, kulak verin; bu gezegende attığınız her adım

politik. Bu çemberin dışı yok! Ötesi yok yani! Ok'kadar!

• TOKİ yanlış yere ev yapmamıştır, dere yanlış yerde akmaya kalkmıştır. Hani İbrahim Tatlıses diyordu ya; "ben kadın dövmem, onlar gelip benim elime çarpıyor" diye. İşte öyle bir şey...

• "Milli güvenlik gerekçesiyle yayın yasağı koyabilme yetkisi" ne demektir allasen?

Seferberlik falan mı ilan edildi, uzaylılar Türkiye'yi işgale mi yeltendi, bütündür cihan bir oldu da bizi yeryüzünden silmek mi isteyi? La noliy?

• "Hazır Suriye iç kanlıklıklar yaşıyorken" mantığıyla düşününce, herkesin çok afedersiniz tuttuğunu zikrettiği bir dünya canlanıyor gözümde. Hak, hukuk, adalet falan hak getire. Gücsüz mü gördünüz, dalın anasını satıım. Hail Barbarlık! Heyl Seytin!

• TBMM, tuvalet kapılarında yer alan bay ve bayan ibarelerini, "erkek" ve "kadın" olarak değiştirmiş. Yazışmalarda da artık bayan değil, "kadın" denecekmiş. Güzel... Hoş... Lakin kadına kadın demek yetmez, asıl adam yerine koymak lazım.

• Türkiye Yayıncılar Birliği Özgürlük Komitesi'nin düzenlediği basın toplantısında konuşan Uluslararası PEN Başkan Yardımcısı Eugene Schöulgin, "Türkiye, en çok siyasi tutuklusu olan ülkedir. İstatistik olarak Türkiye, Çin'i, İran'ı ve Küba'yı geçmiştir. En vahim yanı da siyasi tutuklu sayısının son 2 yılda hızla yükselmesidir" demiş....

• Postmodern romancıların eserleri kapış kapış gidiyor ya; çok normal. Çünkü postmodern çağda yaşıyoruz; postmodern bilgi önemli. Postmodern bilgi demek, beğendiğin bilgiyi gerçek kabul etmek demektir. Gerçekliğin mistisizm karşısında yenilmesidir. Edebiyatın kuantum fizikidir post-modernizm.

• CERN'deki deneyde tanı parçacığının bulunduğu gün, oturdum bütün gün haber izledim. Her kanalda bir bilimadamı vardı. Lakin onlar da anlamamış neymiş bu tanı parçacığı; "İmm şimdi şöyle bir şey yani parçacık aslında, imm" diye ıknıp durdular. Yalnız değilsiniz lan, hadi gene iyisiniz.

• ABD'nin San Diego şehrinde yer alan ve erkek-lere eğitim veren bir okulda eşcinsellik testi yapılmış. Öğrencilere sadece erkeklerin yer aldığı cinsel içerikli görüntüler izletilmiş ve bu görüntülerden hoşlananlar okuldan uzaklaştırılmış. Manyaklık diz boyu. Bir okul yönetimi, öğrencilerinin cinsel eğilimlerini neden merak eder ki? Mantıklı bir açıklama yapabilene vallaha da çay ismarlarım!

• Magazin Gazetecileri Derneği, 13 yıl önce neredeyse linç edeceği Ahmet Kaya adına ödül verecekmış. Bi de tüy diksin ödülleri üzerine öyle versin de, adam iyice takla atsın mezarında.

• Şu "alışveriş festivali" hadisesini hiç mi hiç anlamıyorum. Ezik misiniz siz kardeşim? Kampanya de, ne bileyim büyük indirim falan de. Neden festival deyip de böyle bir şehir sanatıymışçasına acayip egzantrikli, janjanlı bir ekti yaratıyorsun ki?

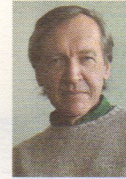
• "Ünlü şarkıcı koca götüne aldırmandan bu yıl da denize giriyor, bi de yüzyör" konulu haberlerden sıkılmadık mı artık? Birinin, normal insan davranışlarının haber niteliği taşımadığını basına anlatması lazım. "Sibel Can bikiniyle denize girdi" bir haber değil, durumdur. Paltıyla girse, anlayacak yani.

• Tünel Şenliği var ya; giriş 35 lira. Sokakta şenlik yapmak için 35 lira... Efenim bizim zamanımızda da şenlik olurdu Tünel'de, ama baldığın beleşti. Bu işte bir yanlışlık yok mu sizce?

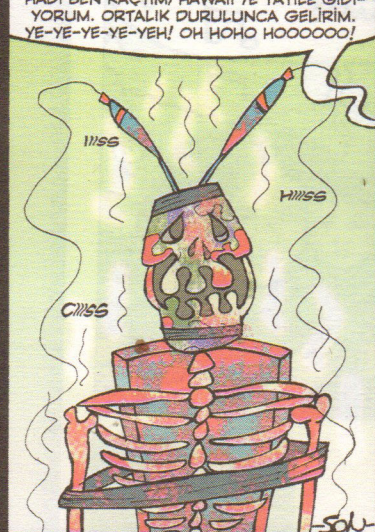
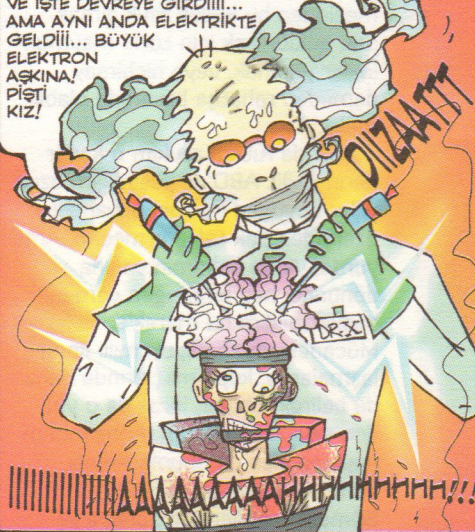
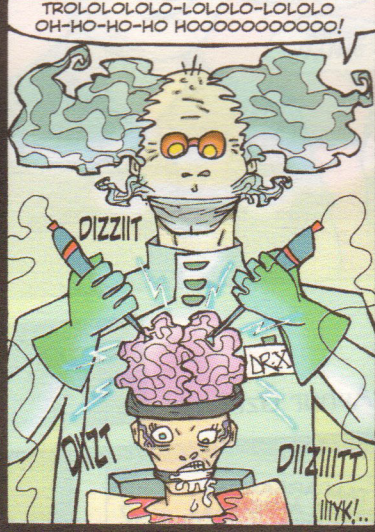
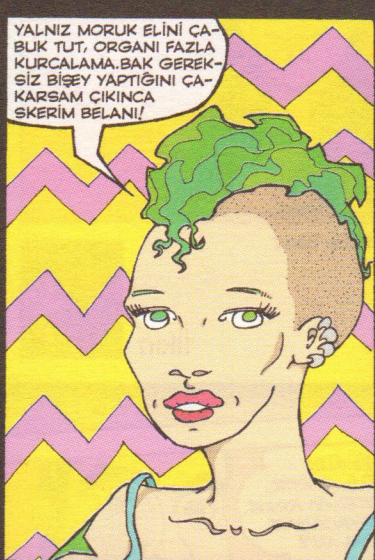
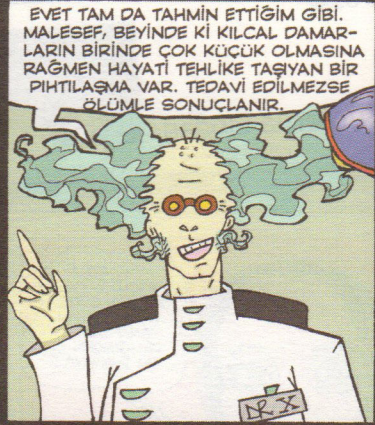
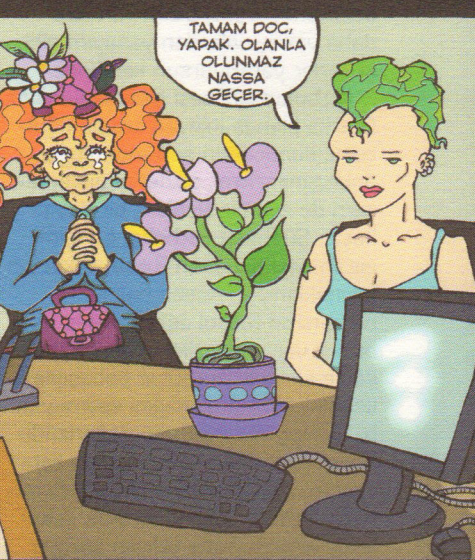
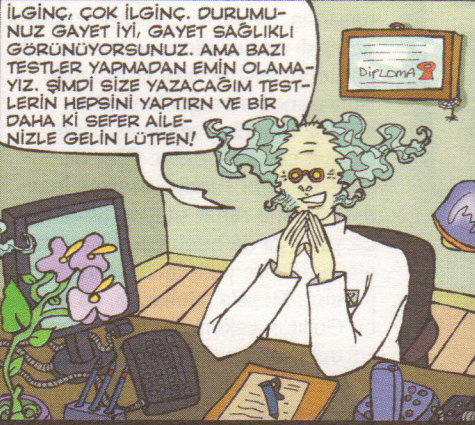
• Son yıllarda Avrupa liderlerinin seks skandallarından geçilmez oldu. Yakında her birinin birer pop albümü çıkarmasından, ya da sağdan soldan arak aforizmalarla süsleyerek anılarını yazmalarından endişe ediyorum.

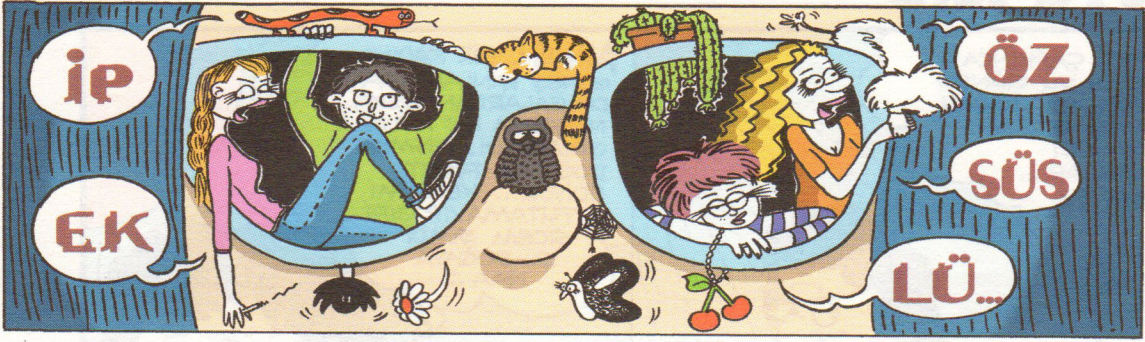
• Bu da böyle bir anımdır: Bundan neredeyse 7-8 yıl kadar önce arkadaşlarla Galata Köprüsü'nde oturmuş balık etmek — bira falan bir şeyler yiyorduk. Günün batırıp akşam olmasını bekler iken, Galata Köprüsü'nün Eminönü tarafında bir hareketlenme oldu. Haliç'i karadan ayıran demir parmaklıkların orada bir yığın insan toplanmış gülüşüyor ve hevele güvele konuşuyordu. Derken adamlardan biri suya atladı. Bir kısım insanın meraklı bakışları, bir kısmının ateşli tezahüratları arasında Haliç'in ortasına kadar yüzdü. Haliç'in ortasında "vuhoaa" diye bağırıktan sonra, suya atladığı yere yüzerek geri döndü. Bu olay yaklaşık bir 40 dakika kadar sürmüştü sanıyorum. Adam karaya çıkmak üzere iken sahil güvenlik de anca gelebilmiş, "nabıyon la suda" gibi bi bakış atarak adamı sudan karaya çıkarmıştı. Yannın adam suya atarken pantolonluydum, çıktığında ise doncaydı... hmmmms.

• Ben dizi izlemiyordum. Sadece belgesel... Amma ve de lakin, bakalım halkımız neleri izliyor diye pek çok sevilen dizinin sezon finalini oturdum izledim. Abicim bu ne! Kan gövdeyi götürüyor, herkes salya

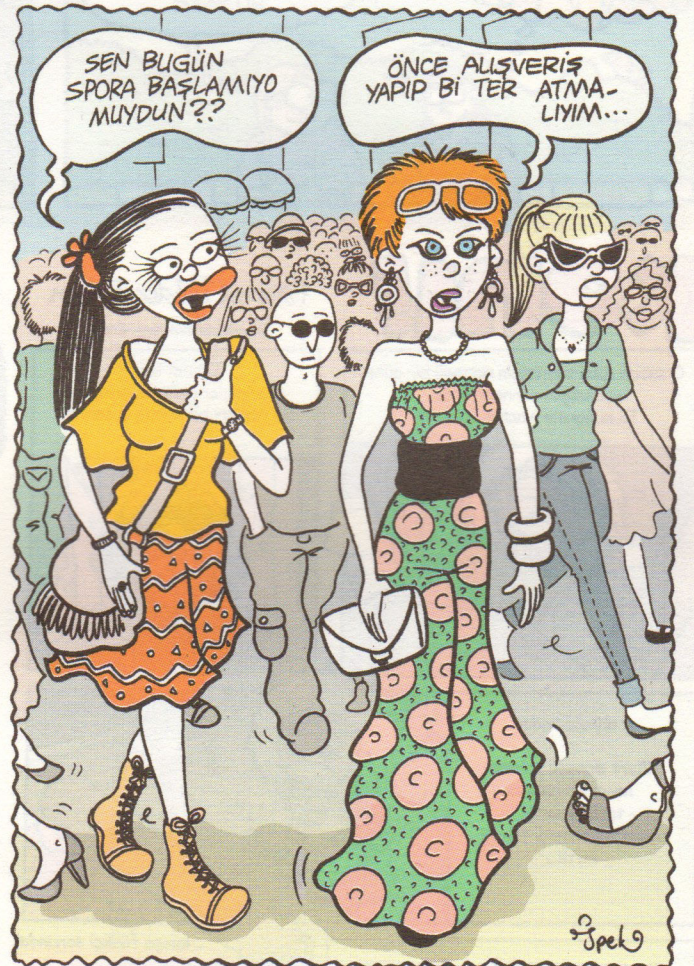
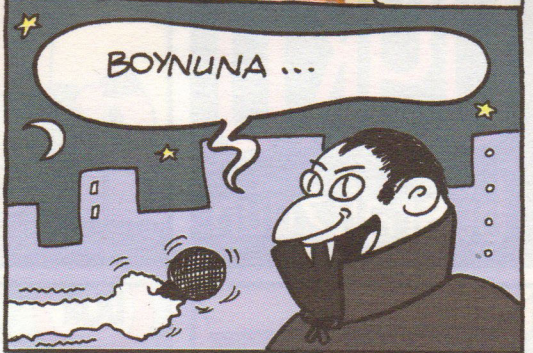

KÜÇÜK KORKU HİKAYELERİ "YÜKSEK VOLTAJ" SİBEL BOZKURT

VATANDAŞA SORDU

sümük ağlıyor, ölen ölene, kasvet, kasavet, keder, acı... İçim çıktı yemin ederim. Bence ulusal kanallarda dizi izleyenler ya ruh hastası, ya da mazoist eğilimleri var. Bir de fena dağıtmışlar, fena açılmışlar, acayip uçmuşlar yani. Şahsen ben önümüzdeki sezon nasıl toparlayacaklar çok merak ediyorum. Ama onlar da memleketimde esen genel havaya uymuşlar naapsınlar; "bu gün de doyduk yarına Allah kerim. Bu günü de atlattık, gelecek sezon Allaha emanet..."

• Ekşi Sözlükte biri "Kuzeyle Güneyin sezon finali kötüydü, çünkü senaristler kadın" demiş. Sen zaten neden izliyon ki eksik eteklerin yazdığı diziyi lan gerizekale!

• Geçenlerle BM genel kurulu gibi bir arkadaş topluluğunda Kuzey Avrupalı bir arkadaş, kadınların eve kapanma özgürlüğünden ve erkeklerin dört eşle evlenebilme hakkından bahsetti. Sonuçta insanların tercihlerine saygı duymak lazımmış.

Bayılıyorrum şu Kuzey Avrupalı naifliğine... Zeka yaşı 5. Brava!

• Pakize Suda'nın şapşal programında "kafamızda kaç tane kıl var, saç deil kıl", "buradan yürümeye kalksak yani Amerika'ya kaç adımda gideriz" gibisinden saçma sorularını bilemeyenlerin "höhögeee bilemediiiiğış" şeklinde dışlanması ne kadar da saçma bir şey. Aylardır içimdeydi, söyledim rahatladım. Oh...

• Çok metaforik, çok simgesel ve çok söz sanatlı bir şekilde Türkiye'nin son durumunu şöyle özetlemek istiyorum: "Frodo güç yüzüğünü Hüküm Dağı'nda yok edememiş abicim. Yüzük şu an Türkiye'de lan."

• Benden tavsiye; olur da polisten dayak mayak yerseniz, mümkün olduğunca tekme attırmaya bakın. Zira elleriyle döverlerse uf oluyor bunlar.

• Sertab Erener, Klasik Türk Musikisine de el atmış.

Bundan sonra kendisinden Demokratik Kongo Cumhuriyeti yöresel türkülerini seslendirdiği bir albüm bekliyorum ben. Bir örneğini de uzaya fırlatalım, uzaylılar bulsunlar, hayretler içerisinde kalsınlar, hiç inanasıları gelmesinler...

• Bir market reklamında dünyanın en büyük alışveriş arabası bizde diyorlardı. Yuh dedim; insanın azıcık utanması olur, yüzü kızarır. Ama yoksak utanması olan iyi adamlar, alışveriş arabalarına binip gittiler mi?

• Tüm dünya devletlerini yıkmaya soyunduktan sonra Assange'ın başına gelenler, pişmiş tavuğun başına gelmedi. Adam şimdi de Ekvador'un İngiltere Büyükelçiliği'nde bildiğin kapana kısıldı. The Guardian bile dalga geçiyormuş kendisiyle. Assange elçiliğe pizza söyleyip pizzacı kılığına girsin ve öyle kaçınsın. The Guardian'ın Assange ile daşşak geçmesi... Keşke sırf bunun için seveydik seni Assange...

• Uzun deyince, şu ahir ömrümde en merak ettiğim yer Ayın karanlık yüzü, yalan yok. Vallaha çok merak ediyorum. Sırf gizemden, felsefesinden, entellikten falan değil; bence kessin birşeyler var orada! Bi gidip bakaydık yahu... Sadece taş toprak çıkarsa, çok üzülürüm ama.

• Son Batman filmi 20 Temmuzda gösterime giriyor. İzlemeye pek niyetim yok, zaten Batman'i karakter olarak da sevmem pek. Neyse... Nolan'ın Batman'inin gösterim tarihi belli olduğundan beri, bilimim kanalda son 99 yılın çevrilmiş bütün Batman filmleri yayınlanıyor. Sakla samanı, gelir zamanı mı dediniz naaptınız lan! Ahah hay Allah..

• Kolada alkol çıkması gerçekten de çok korkutucu oldu. Bütün Müslüman ülkelerde zemmam niyetine lıkr lıkr gidiyordu halbuki. Yannız "kolanın formülünü bilen adam"ın girdiği günahın haddi hesabı yok hei...

fatimayildizerkan@gmail.com

SON

Görsellerle Yaşıyorum

Yer "Absürtlükler Diyarı", zaman 2000'li yıllar. Konumuz ise sonradan görmemsi oluşumların modaya katkıları. Şirket sahiplerinin veliaht olarak tabir edilen çocuklarının onca paraya rağmen neden inatla abuk subuk mekânlarda takılıp berbat giyindiklerine ya da en standart stilli giysiye bile kendilerince saçma sapan şekillere soktuklarını hiç anlamadım, anlamayacağım (Nostradamus efekti!). Demeye çalıştığım şeyi en iyi görselle aktarabileceğimden "Dur gösterceem valla!" diyerek masa başından kalkıyorum. Let me tell you something. Ahanda:

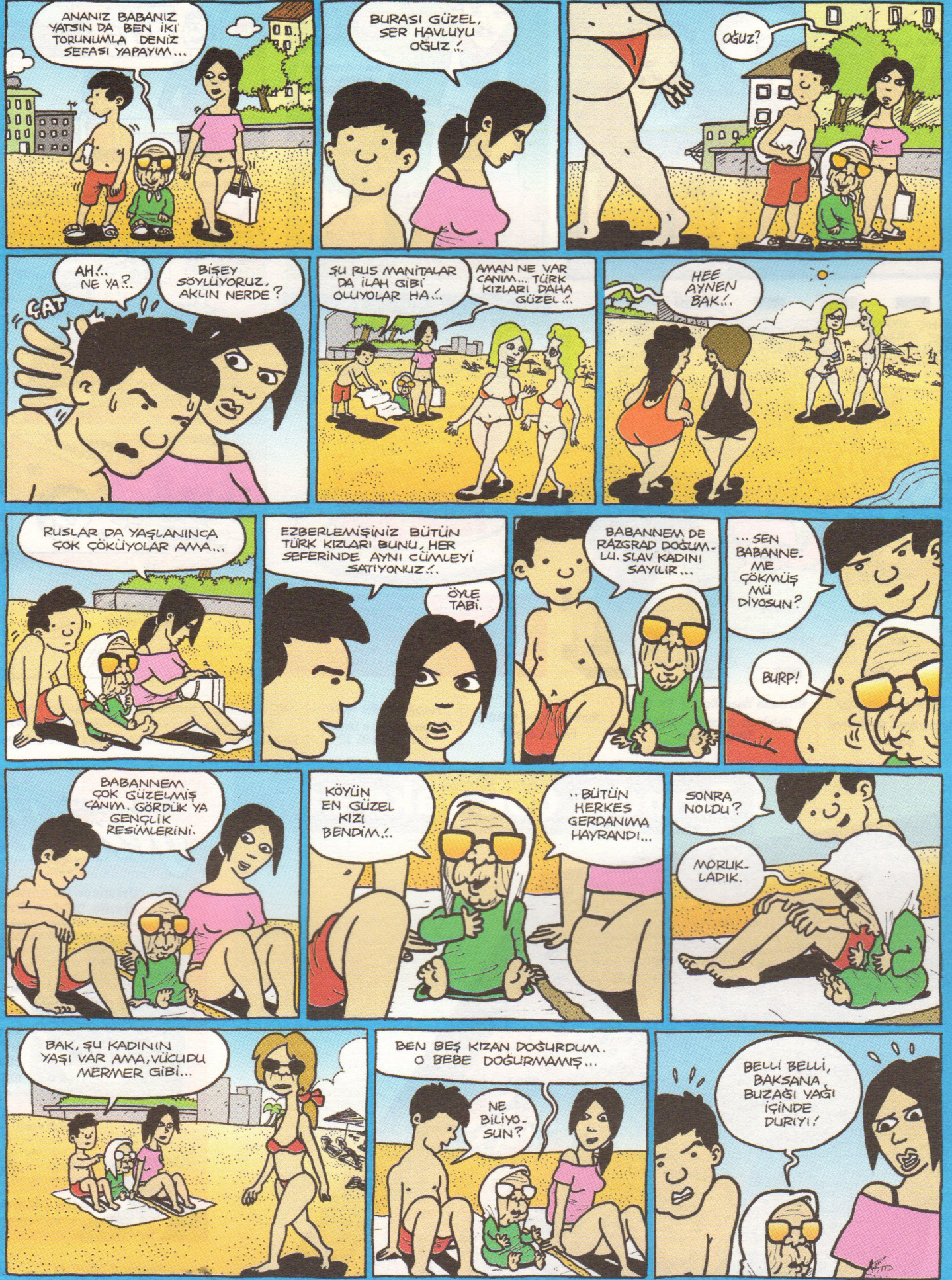
İş Adamının Döşüne Düşkünüğü

Yeni nesil baba koltuğu fetişli veliaht modasının vazgeçilmez moda aksiyonlarının başında hiç şüphesiz gömleğin ilk dört düğmesini açmak geliyor. "Düşüm kılı veyahut lazerli hiç fark yapmaz, açarım" sloganıyla hemen her yerde boy gösteren küçük prensler birbirinden farklı renkler ve desenlerle bezeli göynekleriyle kâh vodka bardağı kâh kalem tutuyor. Direksiyon başında spin atmanın eşliğinde gömlek düğmeleriyle doğru orantılı biçimde müziğin sesini açmak ise "Ben buradayım" diyen iddialı veliahtın tipik hareketlerinden sadece biri. Düşünü seven veliaht bazen bu

alanı —tercihen altın— kolyelerle kamuya açarak özgüven dolu köseleleriyle akılları başlarından hoplattığına inancı tam salınabilmektedir. Veliaht ya da değil nerede gömlek düğmelerini aşırı derecede açmış bir adam görürseniz, bilin ki o adam Tatlıses ve Pitbull'u aynı anda dinleyebilecek kadar istikrarlı bir müzik seçimine sahiptir. Anlayamayacağım şeylerden biri de budur.

Boynundan Büyük İşlere Karışma Genç Adam

Anlaşılmaz yaşanır demek istiyorum şu manzara karşısında. Yahu polo yaka bir t-shirt'ün yakalarını neden kaldırırsın be adam! Boynun mu üşüyor? O yaka kaldırılsın diye mi dizayn edildi? Kişin değerli sonradan görmelerin mont ve kabanlarının yakalarını da kaldırma düşkünüğü, insanı Tanzimat dönemi sonradan görmelerine kurban olma ya teşvik ediyor. Yakayı kaldıran malum gencoların kollarındaki dövmeden yaşam felsefelerini kavrayıp güneş gözlüğü takmak suretiyle aydınlanabilirsiniz. Dolayısıyla hobileri arasında çatpat 'level'li İngilizce'yle aforizma kusturan "Live fast, die young", "Live the moment" gibisinden döv-

meleri body buildingli kollara naksettirmek vardır. Nedeeeee?!

Tüketim Toplumu: Tüketim Blogu

Anlayamadığım şeylerden sonra anlamaya yeni başladığım bir şey geldi aklıma. Herkeslerin blog'a sahip olduğu bir çağdayız. Ne var ki blogların her biri çılgınca rağbet görmüyor. Bunun sebeplerini gündelik eğilimlerimle çırparak düşündüm. Önüme çıkan irrasyonel verileri gururla sunarım:

Çok Tutan Blog Kategorileri:

- Kişisel Gelişim / • Yemek Tarifleri / • Astroloji / • Makyaj / • Spor / • Giyim Kuşam (Look book hook)

Alışveriş Listem:

- Süt, yoğurt (Kim bilir belki hâlâ boy atma şansım vardır.)
- Konserve yemeklerden herhangi biri (Yalnız yaşayanın mini buzdolabı rehberi)
- Diyet bisküvi / diyet olmayan bisküvi / diyet bisküvi... (İkizler burcuyum ve ruh hâlim değişip duruyor.)

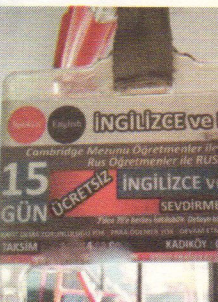
- Bir ruj daha...
- Karın kası yapmalı, evet!
- Bu etek de şahaneymiş bebeğim!

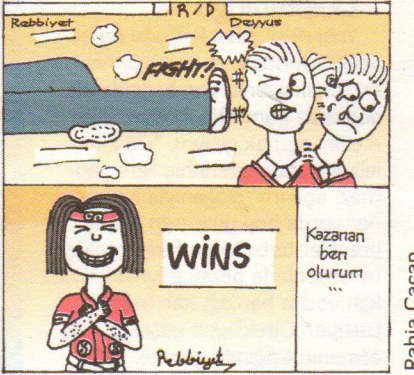
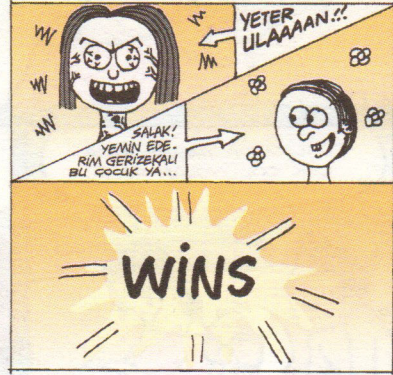
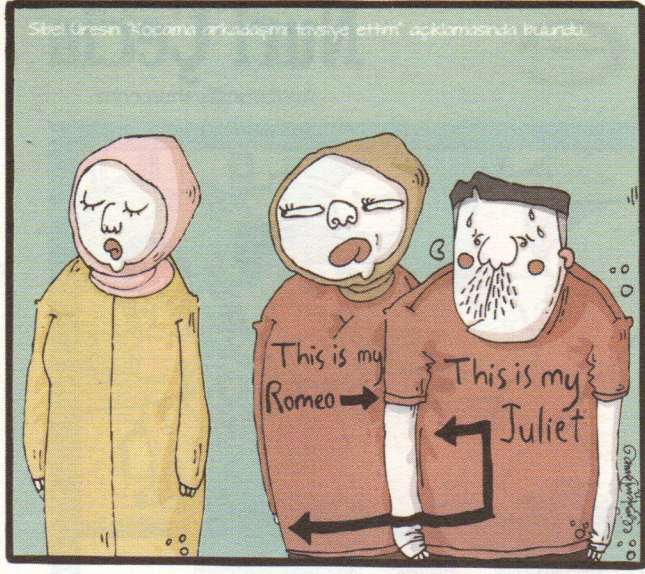
İki liste arasındaki paralellik şahane değil mi?

Sevdirme Programı

Yine bir görsele sığınarak anlamakta güçlük çektiğim bir kurs devrimini sizlerle paylaşmak istiyorum canlar ciciler. Ahanda: Otobüste giderken kafamı kaldırıp bu güzide görselle karşılaşmamı sağlayan dostum Ezgi'ye teşekkürlerimi sunarım. "Ücretsiz

Sevdirme Programı" ile dil öğrenmek nasıl bir tecrübedir, beş arkadaş düşündük için çıkardık. Neyse ki otobüs boştu; oturur vaziyette kafa yorduk. Bir de balık istifi gibi ayakta gitsaydık... "Sevdirme Programı'nın "S"si göz bebeğimize lens olacak şekilde bir yolculuk yapsaydık artık ne olurdu bilmiyorum. Sonuç olarak rahatlık da batıyor klişesiyle "think about it" diyoruz.

BAYAN YANI'NA BİLET

bayanyanidergi@gmail.com

ADRES: Firuzğa Mahallesi Deftardar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/İST - TEL: 0212 292 9450 FAX: 0212 251 5754
BASKI: LeMan Ofset Tel: 0212 858 0093 GENEL DAĞITIM: DPP A.Ş.

Reklam-Rezervasyon:
Filiz Gümüş: 0532 337 31 07
filizgms@gmail.com

Temmuz 2012-07
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

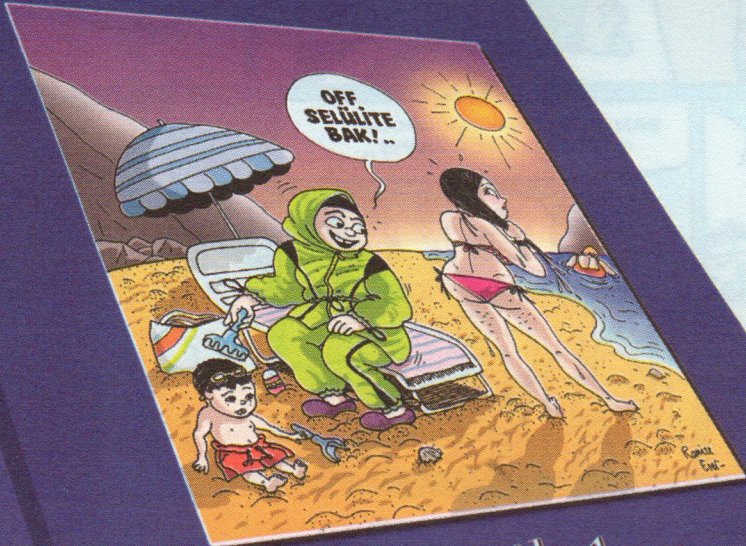
BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazışları Müdürü
Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir

Fotoğraf Zafer Aknar
Abonelik Asiye Uludağ
0.212.249 91 13

Fırında, çok yakında...

BAYAN YANI

Cilt 1

Babdumanlar
yeni Harman
Suriye uzmanı
Yasin Altıoğlu:
"Ortadoğu'da karizmaya dayalı otorite tipi inandırıcılığını yitiriyor"

yeni Harman
Cezaevi
yangınında
can verenlerin aileleri
Harman'a konuştu:
"Uludere gibi bu olayı da örtbas etmeyi düşünüyorlar"

Faali Meçhul
ve 'Meçhul
Hasta'nın
izinde

Devletin Şımarık Çocuğu

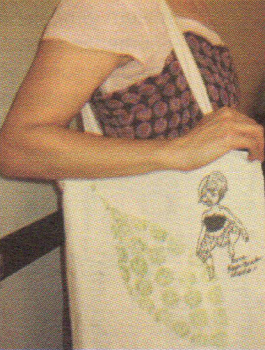
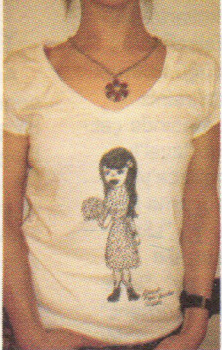
KISIR ÖRGÜTLERİ

BAYAN YANI'na

abone olun, evinize gelsin, sadece size özgü, üzeri orijinal çizimli ve elle boyanmış çanta veya tişört de hediye...

abonelik@leman.com.tr

Abonelik işlemleri sorumlusu: Asiye ULUDAĞ: 0.212.292 95 65-66

harem

TUNCAY AKGÜN &
KEMAL ARSLAN

